

Ιωάννινα: Με αφορμή την πανδημία και το τσίρκο που έχει στηθεί από κυβέρνηση, Περιφέρεια και Δήμο σε βάρος της μικρής μας πόλης

Ανακοίνωση της Χειρονομίας με αφορμή την πανδημία και το τσίρκο που έχει στηθεί από κυβέρνηση, Περιφέρεια και Δήμο σε βάρος της μικρής μας πόλης

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ

Από την αρχή της πανδημίας του κορωνοϊού, η ελληνική κοινωνία βρίσκεται κάτω από τον διαρκή εμπαιγμό της κυβέρνησης, των ΜΜΕ, των μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων, αλλά και γενικότερα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κι αυτό γιατί έχει καταστεί πλέον σαφές ότι προτεραιότητα για τα κράτη και την αγορά είναι να λειτουργεί η οικονομία με κάθε κόστος. Κι όταν λέμε να λειτουργεί η οικονομία με κάθε κόστος, εννοούμε φυσικά το εν γένει οικονομικό σύστημα που υποτάσσει την κοινωνία και κάθε άλλο κοινωνικό θεσμό κάτω από τις δικές του ανάγκες και απαιτήσεις, το οποίο στην εποχή μας συνοψίζεται στην διαρκή μεγέθυνση των ιδιωτικών πολυεθνικών συμφερόντων. Το ελληνικό κράτος δεν ήταν έτοιμο να αντιμετωπίσει το πρώτο κύμα της πανδημίας, λόγω χρόνιας εγκατάλειψης του συστήματος υγείας και όλων των κοινωνικών υποδομών που θα έπρεπε να λειτουργούν για να διευκολύνεται η ζωή των ανθρώπων. Από τη στιγμή που βγήκαμε από την καραντίνα, ό,τι περιγράφεται πιο πάνω ως η πραγματικότητα της αγοράς, πήρε το πάνω χέρι. Διότι, χωρίς καμία πραγματική μέριμνα για να καλυφθούν οι απίστευτες ανεπάρκειες, τα πράγματα, με το άνοιγμα στον τουρισμό, χειροτέρεψαν. Ο τουρισμός αντιμετωπίστηκε ως η μόνη ελπίδα για να σωθεί η ελληνική οικονομία, χωρίς όμως να υπάρξει ο έλεγχος στα σύνορα που αντιστοιχούσε στο μέγεθος του προβλήματος. Χωρίς πολλά πολλά την κατάσταση την βλέπουμε με τα άπειρα καθημερινά κρούσματα, την παντελή έλλειψη υποδομών, την πλήρη ανεπάρκεια ουσιαστικής ενημέρωσης των πολιτών και φυσικά, την κατάσταση στην

οικονομία να παραμένει άθλια και το σύνολο σχεδόν της κοινωνίας να αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα επιβίωσης κι ως επιμένει η κομπιναδόρική κυβέρνηση ότι για όλα φταίει η νεολαία.

Όταν ξεκίνησε η πανδημία, στα Γιάννενα επικρατούσε η βεβαιότητα ότι η κατάσταση αυτή δεν θα άγγιζε την περιοχή. Σε αντίθεση με αυτή τη βεβαιότητα, ο νομός Ιωαννίνων είναι από τους πιο μολυσματικούς της Ελλάδας στην παρούσα φάση. Επί μήνες ολόκληρους ο ΕΟΔΥ, η Πολιτική Προστασία, η Περιφέρεια, οι τοπικοί Δήμοι κλπ ήταν παντελώς ανύπαρκτοι στην ενημέρωση των πολιτών, δεν μερίμνησαν να γίνουν τεστ στον πληθυσμό, το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο δεν έλαβε τη βοήθεια που επισταμένως ζητούσε. Η διοίκηση του Καχριμάνη και όλων όσων βρίσκονται κάτω από αυτόν, αποδείχτηκε παντελώς ανίκανη σε μία τόσο δύσκολη στιγμή. Μετά από τόσο καιρό κοροϊδίας, ο μόνος λόγος για να εναντιωθεί ο Περιφερειάρχης στο «Κράτος της Αθήνας», ήταν όταν επιδιώχθηκε αυτές τις μέρες να γίνει λοκντάουν στην περιοχή μας, το μόνο μέτρο που ξέρει να εφαρμόζει η κυβέρνηση της ΝΔ, η οποία συστηματικά προχωράει στην διάλυση του κοινωνικού ιστού. Ο λόγος είναι απλός, προφανής και ξεκάθαρος για όλους, δηλαδή για να σωθεί τουριστικά το Μέτσοβο και το Ζαγόρι ενόψει του πενταημέρου της 28ης Οκτωβρίου. Η επιμονή αυτή στην τουριστική ανάπτυξη της περιοχής, είναι φυσικά ατελής και αδιέξοδη, αφού εξυπηρετεί συγκεκριμένα τοπικά διαπροσωπικά συμφέροντα και εμφανίζεται ως πυροτέχνημα αφού η διασπορά στην περιοχή διώχνει τον κόσμο σε βάθος χρόνου, με αποτέλεσμα η πληρότητα των ξενοδοχείων για μία εβδομάδα να μην έχει να προσφέρει συνολικά απολύτως τίποτα.

Η επιμονή, όμως αυτή αποδεικνύει και την γενικότερη παραγωγική υποβάθμιση της Ηπείρου, η οποία έχει να λαμβάνει όφελος πλέον σχεδόν αποκλειστικά από τον τουρισμό και μάλιστα για λογαριασμό κατά βάση του ξενοδοχειακού κεφαλαίου. Η ερημοποίηση και η μουσειοποίηση της περιοχής μας έχει λάβει πολύ μεγάλες διαστάσεις και η συνθήκη της πανδημίας έχει ξεγυμνώσει πλήρως αυτήν την πραγματικότητα. Ο τουρισμός είναι κεφάλαιο – φούσκα, το οποίο όσο εύκολα παράγει κέρδος έτσι εύκολα σε εγκαταλείπει.

Σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, πώς επιβιώνει η ελληνική κοινωνία; Τι παράγει για να ανταπεξέλθει στην παγκόσμια κρίση; Μπορεί η Ήπειρος να επιβιώσει μόνο με τουρισμό και μαγαζιά εστίασης; Μήπως τώρα είναι η ώρα να αναδιαμορφώσουμε το

κοινωνικό τοπίο και να κοινωνικοποιήσουμε τις ανάγκες μας, απαιτώντας υποδομές που να ωφελούν την κοινωνία;

Ο Περιφερειάρχης Καχριμάνης και ο κάθε ταγός της εξουσίας ενδιαφέρονται μόνο για τη διάσωση των μικροπολιτικών τους συμφερόντων. Όσο και να προσπαθεί να μας πείσει ότι ο ιός «κόλλησε» σε καταλήψεις μαθητών και σε πορείες (αλήθεια, εμείς συμμετείχαμε σε όλες τις κινητοποιήσεις του τελευταίου καιρού και δεν ξέρουμε ούτε ένα άτομο που να έχει κολλήσει τον ιό από εκεί), η πραγματικότητα τον διαψεύδει καθημερινά. Πώς άλλωστε μπορούμε να βάλουμε στο ίδιο ζύγι την κοινωνική και πολιτική δραστηριότητα των πολιτών, με το πολυδιαφημισμένο από τον δήμαρχο Μωυσή Ελिसάφ lake run, το οποίο συγκέντρωσε στην περιοχή 2.000 και πλέον συμμετέχοντες; **Η αλήθεια είναι ότι η περιοχή της Ηπείρου νοσεί από την έλλειψη κοινωνικών υποδομών, μέσων μαζικής μεταφοράς, προσωπικού και υλικού στα νοσοκομεία. Έχει τεράστια ποσοστά ανεργίας και έλλειψη βασικών δραστηριοτήτων που να εξασφαλίζουν οικονομική ευρωστία στον πληθυσμό. Το πενταήμερο, λοιπόν, θα περάσει, με «όσα κέρδη» μπορεί αυτό να επιφυλάσσει στις τοπικές επιχειρήσεις. Όσα περιγράφουμε παραπάνω, είναι η πραγματικότητα χιλιάδων ανθρώπων που μοχθούν καθημερινά στην Ήπειρο για να εισπράττουν τον εμπαιγμό τόσο της κυβέρνησης όσο και των τοπικών φορέων. Να συλλογικοποιήσουμε τις αντιστάσεις μας απέναντι σε αυτήν την εκτρωματική συνθήκη που μας επιφυλάσσουν. Καλούμε όλη τη γιαννιώτικη κοινωνία σε επιφυλακή, διότι αν δεν μιλήσουμε όλοι και όλες εμείς που τα βιώνουμε όλα αυτά καθημερινά, δεν θα το κάνει κανείς για λογαριασμό μας.**

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8 μμ στον ΕΚΧ Αλιμούρα, Αραβαντινού 6 εντός στοάς)

**Για έναν κόσμο που δεν
περισεύει κανείς-Απολογισμός**

της αντιφασιστικής νίκης απέναντι στο τέρας του Ναζισμού

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΔΕΝ ΠΕΡΙΣΣΕΥΕΙ ΚΑΝΕΙΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΤΕΡΑΣ ΤΟΥ
ΝΑΖΙΣΜΟΥ

Ύστερα από πεντέμιση χρόνια εξαντλητικής διαδικασίας, η δίκη των νεοναζί της Χρυσής Αυγής έφτασε στο τέλος της. Πρόκειται για μια ιστορική απόφαση, καθώς το δικαστήριο χαρακτήρισε τη Χρυσή Αυγή ως εγκληματική οργάνωση, καταδικάζοντας τον αρχηγό της, τους βουλευτές της και ορισμένα από τα μέλη της. Μάλιστα με την απόρριψη των αιτημάτων για αναστολή, τα ηγετική στελέχη της Χ.Α. θα περάσουν τα επόμενα χρόνια στην φυλακή, εξέλιξη αναντίρρητα εξαιρετικής σημασίας.

Η Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση δεν έπαψε ποτέ να παρακολουθεί και τονίζει τον κρίσιμο ρόλο της δίκης, προβάλλοντας το ζήτημα σε κάθε ευκαιρία, ακόμη κι όταν κάθε ενδιαφέρον έμοιαζε να έχει χαθεί: στο 4ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ που είχαμε μαζί μας τους συντρόφους από τον ΕΚΧ Φαβέλα στον Πειραιά και την Ελευθερία Τομπατζόγλου, συντρόφισσα και δικηγόρο της Οικογένειας Φύσσα, στο 6ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ με την Ελευθερία Κουμάντου, δημοσιογράφο και μέλος του Golden Dawn Watch, σε άλλες τρεις εκδηλώσεις στον ΕΚΧ Αλιμούρα, με την τελευταία λίγο πριν την ανακοίνωση της απόφασης, όταν είχαμε την χαρά να έχουμε μαζί μας τον θανάση Καμπαγιάννη, δικηγόρο των Αιγύπτιων αλιεργατών.

Οι δολοφόνοι του Παύλου Φύσσα και του Σαχζάτ Λουκμάν είναι οι πολιτικοί και «βιολογικοί» απόγονοι των εγκληματιών του ολοκαυτώματος, του Χορτιάτη, του Διστόμου, των Καλαβρύτων, του δωσιλογισμού και είναι αυτοί που με έγγραφο ή προφορικό λόγο δεν σταμάτησαν ποτέ να περηφανεύονται για αυτές τις πράξεις

των ομοϊδεατών ηρώων τους. Πρόκειται για ναζιστές και δεν το έκρυψαν ποτέ. Ο ρατσισμός, ο αντισημιτισμός, η ευγονική είναι οι κινητήριοι άξονες της θανατοπολιτικής τους. Η ΧΑ αποτέλεσε το πιο μαζικό φασιστικό κίνημα στην Ελλάδα και έμοιαζε πάρα πολύ με το μοντέλο που αναδύθηκε τις δεκαετίες του '20 και '30 σε όλη την Ευρώπη. Υπήρχαν διαφορετικές παράμετροι, αλλά με πολλά κοινά. Όπως οι φασίστες του Μουσολίνι και οι ναζί του NSDAP, που ξεκίνησαν σαν μικρές ομαδοποιήσεις που απέκτησαν φήμη και πρόσβαση στην κεντρική εξουσία σταδιακά, λόγω συγκεκριμένων συγκυριών και θεσμικών νομιμοποιήσεων από την τότε άρχουσα τάξη και το κεφάλαιο, έτσι και η Χ.Α. πήρε τους δρομίστους, βαλκάνιους ρατσιστο-φασίστες, τους ψηφοφόρους των μεγάλων κοινοβουλευτικών κομμάτων και τηλεθεατών των μεγάλων μίντια που ξέρναγαν διαρκώς ρατσιστικό μίσος και τους ενέταξε κάτω από μια κοινή ομπρέλα «εθνικής» ανάταξης και κάθαρσης από τον εξωτερικό και τον εσωτερικό εχθρό, που χρόνια καλλιεργούνταν από την εξουσία. Πάντα οι φασίστες και οι ακροδεξιοί ήταν στο πλευρό του κράτους στηρίζοντας τους πολιτικούς θεσμούς του, τις πολιτικές του σκοπιμότητες και τις οικονομικές δομές του αποδεικνύοντας πως είναι τα πιστά σκυλιά του Κεφαλαίου.

Η εγκληματική οργάνωση της Χρυσής Αυγής μέχρι πριν λίγα χρόνια έχαιρε άκρας συμπάθειας τόσο από το πολιτικό σύστημα της χώρας όσο και από τα ΜΜΕ καθώς υποδαυλίζονταν ο ρατσισμός εναντίον των μεταναστών και οι πολιτικοί των κομμάτων προσέγγιζαν την ακροδεξιά ρητορική για λόγους ψηφοθηρίας. Δεν ήταν λίγες οι φορές που το Κράτος μαζί με την Αστυνομία συνεργαζόταν με τους Ναζί, δίνοντας ασυλία στην Χρυσή Αυγή να δρα ανενόχλητη στους δρόμους και τις γειτονιές της Αθήνας, να σπάει πάγκους μικροπωλητών και να χτυπά πρόσφυγες. Τα κανάλια αναζητούσαν μια σοβαρή Χρυσή Αυγή που θα μπορούσε να συμμετάσχει σε μια συγκυβέρνηση, υπουργοί της Νέας Δημοκρατίας συνομιλούσαν με τους ναζί και διάφοροι επιχειρηματίες τους χρηματοδοτούσαν για να κάνουν τις δουλειές τους.

Απέναντι σε όλα αυτά το Αντιφασιστικό Κίνημα ήταν εκεί.

Δίνοντας το παρόν στο δρόμο, αποτρέποντας την λειτουργία των γραφείων της χρυσής αυγής σε όλη τη χώρα, οδηγώντας στον κοινωνικό αποκλεισμό των νεοναζί και στην επαναοικειοποίηση των δημόσιων χώρων από τον κόσμο της ελευθερίας, μη δίνοντας ούτε σπιθαμή δημοσίου λόγου και χώρου στη φασιστική ρητορική και πρακτική.

Με την δικαστική απόφαση της 7ης Οκτωβρίου, καταδικάστηκε ο ναζισμός, πράγμα το οποίο ήταν απαίτηση του αντιφασιστικού κινήματος που αναδύθηκε σε πρωτοφανή έκταση. Μετά από απώλειες, νίκες, ήττες κλείνει ένα κεφάλαιο. Έκλεισε ένας μεγάλος κύκλος του αντιφασιστικού κινήματος στην Ελλάδα, ο οποίος ξεκινούσε πολύ πριν μπει η ΧΑ στη Βουλή. Αντιλαμβανόμαστε ότι ο φασισμός δεν τελείωσε, αλλά η νέα όψη του αναμένεται να έχει διαφορετική μορφή. Ο φασισμός και ο εθνικισμός είναι φαινόμενα ευρύτερα από τη Χρυσή Αυγή βαθιά ριζωμένα στη κοινωνία.

Παρά την χαρά που διακατέχει όλο το κίνημα και την κοινωνία, αντιλαμβανόμαστε ότι καμία δικαστική απόφαση δεν καταδικάζει οριστικά τους ναζί, τους φασίστες και τους εθνικιστές. Ωστόσο η συντηρητική στροφή που αποτέλεσε την ευρύτερη συνθήκη ανόδου της Χ.Α. παραμένει. Το υπαρξιακό άγχος που έχει καταβάλλει τα χαμηλά και ευρύτερα λαϊκά στρώματα στην Ευρώπη, ωθώντας τα σε μία αναδίπλωση προς τις βεβαιότητες του Έθνους-Κράτους και της θρησκείας και μετουσιώθηκε στις εκλογικές επιτυχίες του Ορμπάν, του Σαλβίνι, της Λεπέν και του UKIP είναι παρόν και στην Ελλάδα. Τα άλλοτε εύρωστα μικρομεσαία στρώματα εξαθλιώνονται, αλλά αντί για τον καπιταλισμό η αιτία που βλέπουν για την επιδείνωση της θέση τους είναι η μετανάστευση, το προσφυγικό και οι πολιτισμικές αλλαγές. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, η κατάσταση εξαίρεσης, η ξενοφοβία και ο ρατσισμός παραμένουν διάχυτα στην ελληνική κοινωνία και δεν χάνονται με την καταδίκη της Χρυσής Αυγής. Η ήττα του φασισμού πρέπει να διεξαχθεί σε όλο το φάσμα της καθημερινότητας για αυτό το κίνημα δεν πρέπει να εφησυχάζει αλλά οφείλει να βρίσκεται σε εγρήγορση διατηρώντας τα αντιφασιστικά του

αντανεκλαστικά. Να συνεχίσει την δράση του, δημιουργώντας αντιστάσεις, κάνοντας δράσεις μαζί με όλη την κοινωνία, δείχνοντας την αλληλεγγύη του στους μετανάστες και στους πρόσφυγες και σε όλους τους καταπιεσμένους και παλεύοντας για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Κλείνοντας, αξίζει να αναφερθεί η περίπτωση των Ιωαννίνων και της Ηπείρου γενικότερα, όπου η δράση της Χρυσής Αυγής παρέμεινε σε σχεδόν ανύπαρκτο επίπεδο. Το αντιφασιστικό κίνημα, πολύμορφο, δυναμικό, έδωσε τεράστιες μάχες και τσάκισε τους φασίστες στο δρόμο, ήδη πριν μπουκ στη βουλή. Όποτε υπήρξε ανάγκη, ακόμα και μετά την είσοδό τους, ο κόσμος του αγώνα ήταν εκεί να δώσει ηχηρές και δυναμικές απαντήσεις, παρά την άγρια καταστολή που δέχθηκε.

Οι κοινωνίες της Ηπείρου δεν μάσησαν από τους ναζί, δεν τους καλοδέχτηκαν και δεν πρόκειται ποτέ να το κάνουν, όχι όσο τα δημοκρατικά και αντιφασιστικά ένστικτα και οι θύμησες των καταστροφών που προκάλεσαν τα ναζιστικά καθάρματα στους Λιγγιάδες, στους Ασπράγγελους, στη Βωβούσα, στη Μουσιωτίτσα, στο Κομμένο και αλλού θα παραμένουν κομμάτι της ζωντανής ιστορίας του τόπου. Βεβαίως, ως προς τα τελευταία χρόνια, δεν ξεχνάμε την επίθεση θρασύδειλων φασιστών μελών της Χρυσής Αυγής στον καθηγητή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, Βασίλη Νιτσιάκο, οι οποίοι οργάνωσαν και πογκρόμ κατά ασυνόδευτων προσφυγόπουλων στην Κόνιτσα.

Σε μία Κόνιτσα όπου ενορχηστρωτής ακροδεξιού, ρατσιστικού και εμφυλιοπολεμικού μίσους είναι ο Μητροπολίτης Ανδρέας, που έχει πάρει τα εύσημα από τον ίδιο τον Μιχαλολιάκο. Δεν ξεχνάμε ότι όλοι οι παραπάνω συνδέονται πολιτικά και φιλικά με τον παράφρονα Κωνσταντίνο Κατσίφα, που υποδαύλιζε εντάσεις με την γειτονική Αλβανία, στο όνομα της ελληνικής μειονότητας. Δεν ξεχνάμε τους θλιβερούς ρατσιστές – εθνικιστές που προσπάθησαν τον περασμένο Μάιο να διοργανώσουν αντιμεταναστευτική, αντιπροσφυγική συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της πόλης των Ιωαννίνων, προσπάθεια που απέτυχε παταγωδώς λόγω της δυναμικής

κατάληψης της πλατείας από το αντιφασιστικό κίνημα, που απελευθέρωσε τον δημόσιο χώρο και αρνήθηκε να γίνουν τα Γιάννενα θέατρο αγριανθρωπισμού όπως έγινε στα Καμένα Βούρλα πρόσφατα.

Για έναν κόσμο που δεν περισσεύει κανείς, για κάθε μετανάστη και πρόσφυγα, κόντρα σε κάθε μισαλλοδοξία, αγώνας για μια κοινωνία χειραφετημένη, ελευθερίας και ισότητας. Να τελειώνουμε με τους Ναζί και τους κανίβαλους αυτού του κόσμου.

Χειρονομία-Αντιεξουσιαστική Κίνηση

(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 7 μμ, στον ΕΚΧ Αλιμούρα, Αραβαντινού 6 εντός στοάς)

Φωτορεπορτάζ: Συγκέντρωση ενάντια στον σκοταδισμό στα Γιάννενα

Στις 22/2 και ώρα 18.00, ενώσεις πολυτέκνων, απόστρατων αξιωματικών και λοιπών παρεμφερών σωματείων, κοινώς ο εσμός που αντάμωσε στα συλλαλητήρια για το Μακεδονικό, διοργάνωσε στα Γιάννενα ημερίδα της κίνησης «Αφήστε με να ζήσω», υπό την αιγίδα μάλιστα της Μητρόπολης Ιωαννίνων. Μία κίνηση που ζητά ευθαρσώς τον δραστικό περιορισμό του δικαιώματος στην άμβλωση.

Το εν λόγω κίνημα, δεν είναι παρά μία ακόμη έκφανση του ακραία συντηρητικού λόγου που έχει κάνει δειλά την εμφάνιση του στον δημόσιο λόγο, σε μία ευνοϊκή για αυτούς συγκυρία μετά την εκλογική επικράτηση της Νέας Δημοκρατίας. Ο λόγος τους, βαθιά αντιδραστικός, εκφράζει την αναβίωση της μετεμφυλιακής εθnikοφροσύνης του εθνικού κορμού που θέλει την γυναίκα σπίτι,

να γεννάει προς όφελος του Έθνους – Κράτους. Οι διοργανωτές, φρόντισαν όλες τις προηγούμενες ημέρες να προωθήσουν την εκδήλωση με φυλλάδια και αφίσες, διαφημιστικό υλικό που στην συντριπτική του πλειοψηφία διανεμήθηκε μέσω πρακτορείων ενώ προεξέχον στέλεχος της διοργάνωσης προωθούσε την εκδήλωση μέσω της εκπομπής του στο δημοτικό ραδιόφωνο Ιωαννίνων. Με όλες τις διασυνδέσεις της εκκλησίας και τόση καμπάνια, η εκδήλωσε τελικά πραγματοποιήθηκε μόνο χάρις στην παρουσία τεσσάρων (!) διμοιριών της αστυνομίας.

Ανταποκρινόμενες άμεσα στην πρόκληση που έθεσε η σκοταδιστική αυτή εκδήλωση, συλλογικότητες της πόλης κάλεσαν σε συγκέντρωση έξω από την Ακαδημία, την ώρα της εκδήλωσης. Κατά τις 16.30 περίπου πενήντα άτομα επιχείρησαν να εισέλθουν στον προαύλιο χώρο της Ακαδημίας, για να απομακρυνθούν από τις δυνάμεις της αστυνομίας προς την Λ. Δωδώνης. Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε πάντως κανονικά με πάνω από διακόσια άτομα που στη συνέχεια πραγματοποίησαν πορεία προς το κέντρο της πόλης. Στο κάλεσμα που είχαν απευθύνει ο Ελεύθερος Κοινωνικός Χώρος Αλιμούρα η Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση και η συνέλευση ενάντια την πατριαρχία Corpus Rebellis ανταποκρίθηκαν, η νΚΑ, το ΣΕΚ και άτομα από διάφορες άλλες συλλογικότητες του αντιεξουσιαστικού χώρου και της Αριστεράς. Εντός της Ακαδημίας εισήρθαν κυρίως παπάδες, υπέργηροι άνθρωποι, υπερσυντηρητικοί της πόλης και λοιποί θλιβεροί τύποι, με αποκορύφωμα μια ομάδα παιδιών (του κατηχητικού εικάζουμε) που οδηγήθηκαν εκεί από ανθρώπους της εκκλησίας.

Να τονίσουμε πως οι διοργανωτές της εκδήλωσης δεν παραλείπουν να τονίζουν την σύνδεση τους με το κίνημα Pro-Life, που αναπτύχθηκε ραγδαία στους κόλπους της ευαγγελικής Δεξιάς στις ΗΠΑ κατά την δεκαετία του '80 και είναι υπεύθυνο όχι μόνο για το κλείσιμο δεκάδων κλινικών αμβλώσεων αλλά μέχρι και για δολοφονίες γιατρών. Συνεπώς οποιαδήποτε εμφάνιση αντίστοιχης κίνησης στην Ελλάδα πρέπει να αντιμετωπιστεί και να ανακοπεί άμεσα.

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΗΧΑΝΕΣ
ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΘΝΟΣ-ΚΡΑΤΟΣ
ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΑΜΒΛΟΣΗ ΕΙΝΑΙ
ΑΔΙΑΠΤΡΑΓΜΑΤΕΥΤΟ
ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ-ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

5ο Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ στα Γιάννενα – Πρόγραμμα

Για 5^η συνεχή χρονιά διοργανώνεται το Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ στα Γιάννενα από τη Χειρονομία – Αντιεξουσιαστική Κίνηση.

Πρώτη μέρα του φεστιβάλ θα είναι η Τρίτη 18 Ιουνίου και θα συνεχιστεί από την Παρασκευή έως και την Κυριακή 21-23 Ιουνίου με πλήθος πολιτικών και πολιτιστικών εκδηλώσεων, που θα πραγματοποιηθούν τόσο στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «Αλιμούρα» όσο και στο θεατράκι Σκάλας. Φυσικά, θα υπάρχει πλουραλιστικό κι ενημερωμένο πολιτικό βιβλιοπωλείο και πάγκος με πολιτικό υλικό.

Το Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ αποτελεί εδώ και μια πενταετία ένα θεσμό αντίστασης στην ακραία εμπορευματοποίηση που λαμβάνει χώρα στην πόλη τα τελευταία χρόνια, η οποία σχετίζεται με την ολοένα και περισσότερη παραχώρηση στους επιχειρηματίες του δημόσιου χώρου που κάποτε ανήκε στους πολίτες. Από τη μία, οι θεσμικοί φορείς αναδιαμορφώνουν το δημόσιο χώρο προς όφελος του ιδιωτικού κέρδους, προβάλλοντας την εικόνα μίας πόλης «σύγχρονης», «ευρωπαϊκής», φιλικής προς τους τουρίστες, της οποίας η ιστορία παρουσιάζεται σαν έκθεμα προς εκμετάλλευση. Από την άλλη, το φεστιβάλ επιδιώκει να απελευθερώσει το δημόσιο χώρο από τις επιταγές του κέρδους και να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις μίας πραγματικής πολιτικής, δημοκρατικής ζύμωσης της κοινωνίας. Το Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ αποτελεί μία σοβαρή αντιπρόταση στην ιδιώτευση και στην καθυπόταξη της κοινωνίας στην αδιαφορία και στην ενσωμάτωση, αποτελεί ένα θεσμό άμεσης δημοκρατίας, αυτοοργάνωσης και καθολικής κοινωνικής αντίστασης.

Στην εποχή της οριστικής κατάρρευσης των αναθετικών ελπίδων

και των παλιών βεβαιιοτήτων, αναδύεται ολοένα και πιο επιτακτικά το ζήτημα της μετάβασης σε κοινωνίες χωρίς αντιπροσώπους, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, όπου οι ίδιες οι κοινωνίες θα μπορούν να έχουν λόγο για την ίδια τους την ύπαρξη. Τα σύγχρονα κινήματα, είτε πετυχαίνουν τους άμεσους στόχους τους είτε όχι, οργανώνονται πλέον στη βάση της ισότητας και της οριζοντιότητας, χωρίς την εξουσία και την καθοδήγηση «ειδικών» ή κομματικών μηχανισμών, αμφισβητώντας έτσι τις παλαιές σχέσεις εξουσίας, κάτι που οδηγεί οπωσδήποτε σε μία τάση συνολικής αμφισβήτησης των θεσμών του έθνους-κράτους και των καταπιεστικών εκμεταλλευτικών σχέσεων του νεοφιλελεύθερου οικονομικού μοντέλου που εφαρμόζεται σχεδόν παντού.

- **Την Τρίτη 18 Ιουνίου στις 19.30, θα γίνει εισαγωγική εκδήλωση στο φεστιβάλ, στον ε.κ.χ Αλιμούρα με θέμα «Το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων», στην οποία θα μιλήσουν μέλη της Συνέλευση των Συνελεύσεων του Commercys της Γαλλίας και το Περιοδικό Βαβυλωνία.**

Το Κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα της τάσης των σύγχρονων κινημάτων που προαναφέρθηκε, ενώ είναι και μια πρώτης τάξεως ευκαιρία να συζητηθεί και το ζήτημα των εκλογών της 7^{ης} Ιουλίου στην Ελλάδα και την πρόταση των κινημάτων για τη στάση που πρέπει να κρατούν απέναντι στους εκάστοτε διαχειριστές της εξουσίας.

Τα σύγχρονα κινήματα πρέπει, επίσης, οπωσδήποτε να είναι οικολογικά. Η ιστορική τάση καπιταλισμού και σοσιαλισμού προς την άενη «ανάπτυξη» έχει οδηγήσει σε καταστρεπτικές συνέπειες, μη αναστρέψιμες, για τη μεγάλη πλειονότητα του πληθυσμού της γης. Οι εξορύξεις υδρογονανθράκων, τις οποίες προωθούν κράτη και υπερεθνικοί ενεργειακοί κολοσσοί, θα οδηγήσουν με μαθηματική ακρίβεια σε καταστροφή των τοπικών κοινωνιών της χώρας, στην οικονομική αφαίμαξή τους, σε ερημοποίηση του φυσικού τοπίου και σε γεωπολιτικούς ανταγωνισμούς, οι οποίοι πάνε «πακέτο» με τα πετρέλαια και το

ζήτημα της ενέργειας γενικότερα, αρκεί να αναλογιστεί κανείς τι συμβαίνει στις κύριες πετρελαιοπαραγωγές χώρες.

- Για τη γεωπολιτική στρατηγική στην Ανατολική Μεσόγειο και την Ελλάδα, για τις αντιστάσεις του αντιεξορυκτικού κινήματος στην Ελλάδα και για το μείζον ζήτημα της ενέργειας και της διαχείρισής της θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση με θέμα «Κοινωνικές Αντιστάσεις στις εξορύξεις : Γεωπολιτική στρατηγική και ενεργειακή λεηλασία», η οποία θα λάβει χώρα την Παρασκευή 21 Ιουνίου στο Θεατράκι στις 18.30, με τη συμμετοχή των Πρωτοβουλιών Αθήνας και Πρέβεζας και της Ανοιχτής Συνέλευσης στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων. Θα ακολουθήσει ρεμπέτικο γλέντι στο Θεατράκι στις 22.30 με τους Σταματία Δόση, Ορφέα Τσακσίρα και Μάρι Τούμπα.

Στα πλαίσια της ενεργειακής λεηλασίας και της καταστροφής της φύσης για τα κέρδη κράτους κι εταιριών εντάσσεται και το εξαιρετικό ντοκιμαντέρ του Δ. Κουτσαμπασιάκου με τίτλο «Ο Ηρακλής, ο Αχελώος και η Μεσοχώρα», το οποίο θα προβληθεί στον ε.κ.χ «Αλιμούρα» το Σάββατο 22 Ιουνίου στις 8 μμ.

- Το Σάββατο θα πραγματοποιηθεί και το live του φεστιβάλ με τη συμμετοχή των Ask Tomorrow, Ωχτομηδέν και Mouklimos. Ώρα έναρξης 23.00 και τόπος το Θεατράκι.

Οι τρομακτικές ανισότητες που παράγει η εξουσία εδράζονται σε προαιώνιες κοινωνικές και οικονομικές σχέσεις εκμετάλλευσης, οι οποίες με τη σειρά τους, όταν δεν ξεριζώνονται, οδηγούν στη βία και στην επιβολή. Η πατριαρχία, ως μία τέτοια μορφή προαιώνιας καταπίεσης των γυναικών, μετατρέπεται σε κανονικοποιημένη βία εναντίον τους. Ο συνεχώς διογκούμενος αριθμός δολοφονιών γυναικών από τους άντρες, τους συντρόφους ή τους πατεράδες τους, μας οδηγεί ευλόγως στο συμπέρασμα πως η βία κατά των γυναικών είναι ανεκτή ή και δικαιολογημένη από την κοινωνική πραγματικότητα που παράγουν οι βασικοί θεσμοί του κράτους, τα Μ.Μ.Ε και η Εκκλησία.

- Δεν μπορούμε παρά να μιλάμε, λοιπόν, για γυναικοκτονίες και σε αυτή τη βάση θα πραγματοποιηθεί εκδήλωση την Κυριακή 23 Ιουνίου στις 19.30 στο θεατράκι με θέμα «Γυναικοκτονίες : Εγκλήματα ενός ακήρυχτου πολέμου», στην οποία θα μιλήσει η δημοσιογράφος Άννα Νίνη. Το Φεστιβάλ θα κλείσει στο θεατράκι με party και ώρα έναρξης τις 23.00.

Επιδιώκουμε, λοιπόν να αναδείξουμε μία σύγχρονη αντιεξουσιαστική κριτική στην εξουσία και στην εκμετάλλευση που βιώνει το μεγαλύτερο κομμάτι της κοινωνίας. Επιδιώκουμε να δώσουμε σοβαρές απαντήσεις, μη θεσμικές και μη ελεγχόμενες από την κυριαρχία. Επιδιώκουμε να δημιουργήσουμε τις συνθήκες για συνολική κοινωνική χειραφέτηση. Το Αντιεξουσιαστικό Φεστιβάλ είναι μία προεικόνιση για την κοινωνία που οραματιζόμαστε.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ- ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ (ΓΙΑΝΝΕΝΑ)

(Συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 7 μμ στον Ε.Κ.Χ Αλιμούρα – Αραβαντινού 6 εντός στοάς)

<https://xeironomia.espivblogs.net/>

5ο ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

18~21-23 ΙΟΥΝΙΟΥ

ΘΕΑΤΡΑΚΙ ΣΚΑΛΑΣ

Ε.Κ.Χ ΑΛΙΜΟΥΡΑ

(ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ 6, ΣΤΟΑ ΣΚΟΡΔΟΥ
ΕΙΣΟΔΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΕΡΗΝΟΤΗ 14)

ΤΡΙΤΗ ΕΚΧ ΑΛΙΜΟΥΡΑ 19:30

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ ΚΙΤΡΙΝΩΝ ΓΙΛΕΚΩΝ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ (COMMERCEY - ΓΑΛΛΙΑ)
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ ΕΚΧ ΑΛΙΜΟΥΡΑ 20:00

ΠΡΟΒΟΛΗ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

" Ο ΗΡΑΚΛΗΣ , Ο ΑΧΕΛΩΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΣΟΧΩΡΑ "
του Δ. ΚΟΥΤΣΙΑΜΠΑΣΑΚΟΥ

LIVE ΘΕΑΤΡΑΚΙ 23:00

ASK TOMORROW
ΩΧΤΟΜΗΔΕΝ
ΜΟΥΚΛΙΟΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΘΕΑΤΡΑΚΙ 18:30

ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΕΞΟΥΣΕΙΣ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΑΕΛΗΛΑΣΙΑ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΠΡΕΒΕΖΑΣ
ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΥΣΕΙΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ

ΡΕΜΠΕΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ ΘΕΑΤΡΑΚΙ 22:30

ΣΤΑΜΑΤΙΑ ΔΟΣΗ - ΟΡΦΕΑΣ ΤΣΑΚΤΖΙΡΑΣ-ΜΑΡΙΟΣ ΤΟΥΜΠΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΘΕΑΤΡΑΚΙ 19 30

ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ : ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΑΚΗΡΥΚΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ANNA NINI (ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ)

PARTY ΘΕΑΤΡΑΚΙ 23:00

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

(ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ ΣΤΙΣ 19:00 ΕΚΧ ΑΛΙΜΟΥΡΑ)

ΓΙΑΝΝΕΝΑ 2019

Πορεία στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων: Απολογισμός + Φωτορεπορτάζ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΤΗΣ 11ΗΣ ΜΑΗ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ
ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΘΡΑΚΩΝ

Το Σάββατο 11 Μαΐου, πραγματοποιήθηκε στα Γιάννενα η δεύτερη μεγαλειώδης πορεία ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων σε Ήπειρο, Ιόνιο, Κρήτη, Πελοπόννησο και Δυτική Ελλάδα. Ήταν, μάλιστα, η δεύτερη μεγαλειώδης πορεία που πραγματοποιήθηκε μέσα στο 2019, αφού είχε προηγηθεί η πορεία της 21ης Φλεβάρη στην Αθήνα. Η πορεία, που διοργανώθηκε από την Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα, από τον συντονισμό συλλογικοτήτων στα Γιάννενα και τις πρωτοβουλίες πολιτών από την Αθήνα, την Πρέβεζα, την Άρτα, τη Λευκάδα, την Ανοιχτή Συνέλευση Κεφαλλονιάς – Ιθάκης, το S.O.S Κυπαρισσιακός και το Fossil Free Corfu, πλαισιώθηκε από χιλιάδες κόσμου, όπως και από πάρα πολλές συλλογικότητες και οργανώσεις από κάθε γωνιά της Ηπείρου και της Ελλάδας φτάνοντας τον αριθμό των 2.500 διαδηλωτών. Η μαζικότητα, μαζί με την πολυχρωμία, την πολυφωνία και τη μαχητική διάθεση έδειξαν ότι το κίνημα κατά των εξορύξεων παίρνει διαστάσεις, που πολύ δύσκολα πλέον μπορούν να αγνοήσουν τα κράτη και οι ενεργειακοί κολοσσοί που εμπλέκονται σε αυτό το φαραωνικό σχέδιο.

Η επιτυχία της πορείας είναι οφθαλμοφανής, για όσους ήταν εκεί και την έζησαν, για όσο κόσμο των Ιωαννίνων την παρακολούθησε και για όσους είδαν σχετικό φωτογραφικό υλικό και βίντεο. Τίποτα από αυτά δεν συγκίνησε τα τοπικά δημοσιογραφικά μέσα

που δεν αφιέρωσαν ούτε μισή αράδα, την Ε.Ρ.Τ που κάλυψε τα γεγονότα με κάμερες και έκανε 4 ολόκληρες μέρες να παίζει το ρεπορτάζ και τα υπόλοιπα πανελλαδικά μέσα που αδιαφόρησαν. Η προσπάθεια αποσιώπησης από μέρους τους ενός τόσο μεγάλου και διαρκώς διογκούμενου κινήματος, που έχει λάβει πλέον πανελλαδικά χαρακτηριστικά, είναι μία από τις γνωστότερες τακτικές των Μ.Μ.Ε και των εταιριών για χειραγώγηση της κοινής γνώμης. Φυσικά, οι κατασταλτικές μέθοδοι δεν σταματούν εκεί, αφού την επόμενη μέρα Κυριακή, στα Ιωάννινα και στη Λευκάδα, σημειώθηκαν εντελώς παράνομες προσαγωγές και τραμπουκισμοί σε βάρος ανθρώπων του αντιεξορκτικού κινήματος, που θέλησαν να δηλώσουν την αντίθεσή τους ενώπιον του πρωθυπουργού.

Οι κινητοποιήσεις του αντιεξορκτικού κινήματος και οι μέχρι τώρα διαδηλώσεις, έχουν φανερώσει τη δημοκρατικότητά του. Έχουν φανερώσει ότι πρόκειται για ένα κίνημα των από τα κάτω και αμεσοδημοκρατικό και άρα μη χειραγωγήσιμο από την εξουσία και τις εταιρίες. Με την πορεία του Σαββάτου, φανερώθηκε επίσης η διάθεση της κοινωνίας να σταματήσει το σχέδιο της εξόρυξης πανελλαδικά και να δοθεί επιτέλους η δυνατότητα στην κοινωνία να αποφασίζει αυτή για τις ανάγκες της. Ο μύθος της ανάπτυξης καταρρέει, παρασέρνοντας μαζί του ολόκληρη την ανθρωπότητα και τον πλανήτη. Καμία λύση μέσα από το σύστημα δεν μπορεί παρά να είναι μία ακόμα καταστροφή για την πλειοψηφία των πολιτών της κάθε χώρας. Ήρα να δώσουμε ένα τέλος στην καταστροφή της φύσης και της ζωής για τα κέρδη λίγων. Ήρα να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας, χωρίς καμία διαμεσολάβηση κι εκπροσώπηση.

Σας καλούμε όλες και όλους σε ανοιχτή συνέλευση την Τετάρτη 22 Μαΐου στις 19.00 στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα (Αραβαντινού 6 εντός στοάς) με σκοπό να συναποφασίσουμε τις επόμενες κινήσεις μας στην πόλη και στο πεδίο των ερευνών.

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΡΥΞΕΙΣ ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΩΝ

Την πορεία χαιρέτησαν και στήριξαν με τη συμμετοχή τους:

Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα □ Πρωτοβουλία Άρτας
□ Πρωτοβουλία Πρέβεζας □ Πρωτοβουλία Λευκάδας □ Fossil Free
Corfu □ SOS Κυπαρισσιακός □ Ανοιχτή Συνέλευση Κεφαλονιάς –
Ιθάκης □ Συντονισμός Συλλογικοτήτων ενάντια στις εξορύξεις
υδρογονανθράκων □ Πρωτοβουλία Πάργας □ Πρωτοβουλία Πολιτών
«Λιμνοθάλαζα» Μεσολόγγι □ Αντιεξουσιαστική Κίνηση □ Κίνηση
Καθαρός Καλαμάς □ Σύλλογος Προστασίας Αράχθου □ Μπακίρι
□ Ορειβατικός Σύλλογος Ιωαννίνων □ Ορειβατικός Σύλλογος
Ηγουμενίτσας □ Ορειβατικός Σύλλογος Πρέβεζας □ Ορειβατικός
Σύλλογος Κέρκυρας □ Ορειβατικός Σύλλογος Άρτας □ Πολιτιστικός
και Εξωραϊστικός Σύλλογος Καστάνιανης Πωγωνίου □ Αναρχική
Ομοσπονδία □ Ελευθεριακή Πρωτοβουλία Θεσσαλονίκης □ Κενό
Δίκτυο □ Μέγα Δέντρο □ Δικαίωμα στη Ζωή – Κίνημα Πολιτών
Αγρινίου □ Greenpeace Ελλάς □ Μέτωπο Ταξικής Ανατροπής
□ Σωματείο Μετάλλου □ Σωματείο ΟΤΑ Ιωαννίνων □ Σύλλογος
Διοικητικών Υπαλλήλων Πανεπιστημίου Ιωαννίνων □ Συνάντηση για
μια διεθνή Αντικαπιταλιστική Αριστερά □ Κόκκινη Κινηματική
Οικολογία (Κοκ.Κ.Οι.) □ Αντίσταση Πολιτών Δυτικής Ελλάδος
□ Ανυπότακτη Καισαριανή □ Αριστερή Παρέμβαση στη Θεσσαλία
□ Αριστερή Παρέμβαση στα Γιάννενα □ Αριστερή Παρέμβαση στην
Ήπειρο □ Μέτωπο Δράσης □ Ριζοσπαστική Δημοτική Αλλαγή Άρτας
□ Οικολογική Συμμαχία για την Ήπειρο □ Ανυπότακτη Κίνηση για
τα χωριά και την πόλη της Πρέβεζας □ Παρέμβαση Πολιτών Δήμου
Νικολάου Σκουφά □ Ανυπότακτη Ήπειρος □ Λαϊκή Ενότητα
□ ANTAPSYA □ Μ-Λ ΚΚΕ □ Diem – Μέρα 25 □ Εργατικός Αγώνας
□ Ο.Κ.Δ.Ε. □ Οικολόγοι Πράσινοι □ Οικολόγοι Πράσινοι –
Αλληλεγγύη □ Οικολόγοι ΕναλλακτικοίΦωτορεπορτάζ: **Nikos
Thetakis**

Αναπηρία: Ένα Βαθύ Κοινωνικό

Ταξικό Ζήτημα

Του Δημήτρη Αργυρού

Γενικός Γραμματέας Σωματείου ΑμεΑ Ιωαννίνων, συγγραφέας

(Η παρακάτω ομιλία του Δημήτρη Αργυρού, κοινωνικού αγωνιστή και συνδικαλιστή, δόθηκε στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο Αλιμούρα στο πλαίσιο της εκδήλωσης «Πόλη, προσβασιμότητα και οι αγώνες των ΑμεΑ» που διοργανώθηκε από την Χειρονομία Α.Κ. στις 19/4/2019)

Φίλες και φίλοι, αγαπητές συναγωνίστριες και συναγωνιστές ευχαριστώ τον Ε.Κ.Χ. Αλιμούρα για την πρόσκληση να μιλήσω για ένα θέμα που με προβληματίζει και με πονάει. Να μιλήσω για ένα θέμα με το οποίο δεν πολυασχολείται ο χώρος της επαναστατικής Αριστεράς, ο χώρος της Αναρχίας, ο χώρος της Αντιεξουσίας, και για αυτόν τον λόγο με εκπλήσσει ευχάριστα η πρωτοβουλία που πήρε ο Ε.Κ.Χ. Αλιμούρα. Να μιλήσω για το ζήτημα των ΑμεΑ και το ζήτημα της πρόσβασης στον χώρο, για το ζήτημα της πρόσβασης γενικά.

Στο πρώτο μέρος της παρουσίασης θα αναφερθώ σε ένα γενικό θεωρητικό πλαίσιο σε σχέση με την πρόσβαση και την προσβασιμότητα, σε σχέση με αυτό που λέγεται ιατρικό και κοινωνικό μοντέλο για την αναπηρία. Στο δεύτερο μέρος θα κάνω μια αναφορά στην προσωπική μου εμπειρία ως ΑμεΑ και ως μέλος του αναπηρικού κινήματος. Και στο τρίτο μέρος θα παρουσιάσω μια σειρά από αιτήματα που είναι αναγκαίο να γίνει πρόγραμμα διεκδίκησης των ΑμεΑ και των κοινωνικών κινημάτων.

Α. Θεωρητικό πλαίσιο

Φίλες και φίλοι, να μου επιτρέψετε να ξεκινήσω από εκεί που θα έπρεπε να ολοκληρώσω.

Φίλες και φίλοι, σκεφτείτε την εικόνα μιας ελεύθερης δημοκρατικής κοινωνίας με ελεύθερους και ώριμους πολίτες που διδάσκονται την πολιτική αρετή. Μιας ελεύθερης κοινωνίας που

αυτοκυβερνάται από αυτούς τους ώριμους και ελεύθερους πολίτες, μιας ελεύθερης δημοκρατικής πολιτείας όπως την φαντάστηκε ο σοφιστής Πρωταγόρας. Αν υπήρχε μια τέτοια ελεύθερη δημοκρατική κοινωνία, μια τέτοια ελεύθερη δημοκρατική πολιτεία με ώριμους ανθρώπους, δεν θα πάρκαραν στα αναπηρικά πάρκινγκ ή στις διαβάσεις πεζών, δεν θα χρειάζονταν ο κάθε πολίτης να έχει και έναν μπάτσο πάνω από το κεφάλι μας για να εφαρμόζονταν οι νόμοι.

Σε μια τέτοια ελεύθερη δημοκρατική κοινωνία, μια τέτοια ελεύθερη δημοκρατική πολιτεία, η αναπηρία και οι ανάπηροι δεν θα αντιμετωπίζονταν ως βάρος, ως μια δύσμορφη κατάσταση πραγμάτων. Οι ανάπηροι και η αναπηρία δεν θα αντιμετωπίζονταν ως μια ανωμαλία, δεν θα αντιμετωπίζονταν ως ένα ιατρικό ζήτημα, ως ένα ατομικό ιατρικό ζήτημα.

Θα αντιμετωπίζονταν κοινωνικά, ως η ευθύνη της ελεύθερης δημοκρατικής κοινωνίας να προσφέρει πραγματική ισότητα πρόσβασης σε όλους τους πολίτες.

Και για να προσφέρει πραγματική ισότητα πρόσβασης σε όλους τους πολίτες θα πρέπει να διαμορφωθούν αυτές τις συνθήκες έτσι ώστε τα ΑμεΑ, να έχουν την ισότητα πρόσβασης, έτσι ώστε όλοι οι πολίτες -ΑμεΑ και μη- να ξεκινούν από την ίδια ευθεία.

Μα θα μου πείτε δεν υπάρχουν ευρωπαϊκές πόλεις, ευρωπαϊκές χώρες, που δεν είναι ελεύθερες και δημοκρατικές όπως θα ήθελες, αλλά σέβονται τα ατομικά δικαιώματα των ΑμεΑ; Ή τουλάχιστον αυτό δείχνει η μεγάλη εικόνα ή αυτό προπαγανδίζουν τα κυρίαρχα ΜΜΕ;

Ναι, υπάρχουν κοινωνίες, ναι, υπάρχουν πολιτείες και κράτη που οι νόμοι και θεσμοί λειτουργούν πιο καλύτερα από την αγαπημένη Βαλκανιάδα μας.

Είναι οι ίδιες κοινωνίες που με την ίδια πίστη στους νόμους και τους θεσμούς, στήριξαν τα πειράματα ευγονικής, που στείρωναν ΑμεΑ, που στήριξαν τους ναζί, στήριξαν και στηρίζουν τον ρατσισμό απέναντι στους πρόσφυγες, τους μετανάστες και

τους φτωχούς.

Είναι οι ίδιες οι κοινωνίες, οι ίδιοι αυτοί οι ταξικοί θεσμοί που αποκλείουν τους φτωχούς, ιδιαίτερα αυτούς που ανήκουν στις παλιές αποικίες, και τους στέλνουν στον ισλαμικό ριζοσπαστισμό, που τους στέλνουν στο ISIS και στην Αλ Κάιντα.

Με βάση τα παραπάνω, σε ένα συνολικότερο επίπεδο στις θεωρίες για την αναπηρία κυριαρχεί η αντίθεση **μεταξύ ιατρικού και κοινωνικού μοντέλου**.

Στο ιατρικό μοντέλο η αναπηρία είναι ατομικό ζήτημα, ένα ατομικό πρόβλημα υγείας, ένα ατομικό ζήτημα σωματικής ή ψυχικής ανικανότητας. Με την κοινωνία, την πολιτεία, να παρεμβαίνει επικουρικά στο άτομο ή στην οικογένεια, που έχει το πρόβλημα υγείας.

Στο κοινωνικό μοντέλο το πρόβλημα δεν είναι η ατομική ανικανότητα, δεν είναι η αναπηρία του ατόμου, αλλά είναι η ανικανότητα, η αδιαφορία, η αβλεψία, η αδιαφορία, ο ρατσισμός και τα στερεότυπα που παράγει και αναπαράγει η κοινωνία, η πολιτεία, το σύστημα γενικά και ειδικά. Για το κοινωνικό μοντέλο το ζητούμενο, το στοίχημα, είναι να υπάρχει μια ισοτιμία πρόσβασης, το ζητούμενο, το στοίχημα, είναι να άρουμε, να υπερβούμε το θεσμικό, το κοινωνικό και το πολιτικό πλαίσιο που αποκλείει τους ΑμεΑ.

Πόσο μάλλον που σήμερα υπάρχουν οι τεχνικές, οι τεχνολογικές, δυνατότητες να διαμορφωθεί αυτή η ισότητα στην πρόσβαση για όλους τους πολίτες.

Το ζήτημα δεν είναι τεχνικό, δεν είναι η απουσία τεχνολογικών προϋποθέσεων, είναι βαθιά κοινωνικό, βαθιά πολιτικό, είναι η παραγωγή αυτών των συνθηκών, αυτών των δυνατοτήτων ισότητας πρόσβασης στα ΑμεΑ και στις οικογένειές τους.

Το ζήτημα των ΑμεΑ δεν είναι ζήτημα ατομικών δικαιωμάτων, δεν είναι μόνο ζήτημα ατομικών δικαιωμάτων, είναι ζήτημα κοινωνικών δικαιωμάτων, δικαιωμάτων που συσχετίζονται με το

κυρίαρχο κοινωνικό ζήτημα.

Σκεφτείτε μόνο να υπάρχουν ΑμεΑ που είναι φτωχοί, η πλειοψηφία των ΑμεΑ ανήκει στις κατώτερες κοινωνικές τάξεις, ανήκουν στα φτωχά λαϊκά στρώματα. Ή σκεφτείτε να έχουμε -που έχουμε- ΑμεΑ πρόσφυγες και ΑμεΑ μετανάστες.

Το 10% του γενικού πληθυσμού ανήκει στην κατηγορία των ΑμεΑ, και μαζί με τις οικογένειές τους το ποσοστό φτάνει στο 20%. Αυτό το 10%, το 20% ανήκει σε όλα τα κοινωνικά στρώματα, ανήκει σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Και κατά συνέπεια δεν έχουν όλα τα ΑμεΑ, όλοι, τα ίδια προβλήματα πρόσβασης.

Υπάρχουν ΑμεΑ και οικογένειες ΑμεΑ, που λόγω οικονομικής και ταξικής θέσης δύνανται να πληρώσουν για την πρόσβασή τους και για την αυτόνομη και ανεξάρτητη διαβίωση. Υπάρχουν όμως και ΑμεΑ, υπάρχουν και οι οικογένειες ΑμεΑ, που δεν δύνανται να πληρώσουν.

Ενώ σε μια βαθιά ταξική κοινωνία είναι λογικό και η πλειοψηφία των ΑμεΑ και των οικογενειών τους να ανήκει στις κατώτερες λαϊκές τάξεις, ανήκουν στην εργατική τάξη, στα μικροαστικά στρώματα, ανήκουν στα μεσοστρώματα. Για αυτόν τον λόγο οι παρεμβάσεις για τη δημιουργία μιας ελεύθερης, απρόσκοπτης και ανεμπόδιστης πρόσβασης, καθώς και της δημιουργίας συνθηκών μιας αυτόνομης και ανεξάρτητης διαβίωσης, πρέπει να έχουν σε έναν μεγάλο βαθμό έναν καθολικό χαρακτήρα.

Ας σημειωθεί πως το ζήτημα της πρόσβασης, σε σχέση με την αυτόνομη και ανεξάρτητη διαβίωση, δεν αφορά μόνο την κυκλοφορία στον χώρο και στην πόλη. Αφορά την πρόσβαση στον χώρο, στα κοινωνικά αγαθά, στην εργασία, στον πολιτισμό, στην υγεία, στην εκπαίδευση και την παιδεία.

Ενώ το ζήτημα της πρόσβασης στον χώρο και στην πόλη δεν αφορά μόνο τα ΑμεΑ και τις οικογένειές τους, αλλά αφορά όλα τα εμποδιζόμενα άτομα. Άτομα της τρίτης ηλικίας, έγκυες, γυναίκες με καρότσια και παιδιά, παιδιά, προσωπινά ΑμεΑ, τοξικομανείς. Αφορά και υπερβαίνει -κατά περίπτωση- το 40% του γενικού

πληθυσμού.

Β. Η εμπειρία μου ως ΑμεΑ και ως μέλος του αναπηρικού κινήματος

Ως ΑμεΑ, ως μέλος της αναπηρικής κοινότητας, έχω βιώσει άπειρες μορφές και εκδοχές απόρριψης, αποκλεισμού και κοινωνικού ρατσισμού.

Η αγωνιστική μου διάθεση ήταν πάντα μια ασφαλής στάση που με οδηγούσε σε κέρδη. Όπως συνέβη και πρόσφατα με την απόπειρα της διαγραφής μου από το μεταπτυχιακό του ΦΠΣ.

Όπως συνέβη και παλαιότερα με την περίπτωση του ΞΕΝΙΑ, του αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του ΞΕΝΙΑ, που η συμμετοχή μου, η στοχοποίηση μου ως αγωνιστή του κινήματος απέκτησε και έναν χαρακτήρα μισοαναπηρισμού.

Από την άλλη πλευρά, γυρνώντας πίσω στο σχολείο δεν θυμάμαι ρατσιστικό σχόλιο απέναντί μου. Ή δεν υπήρξε, που δύσκολα να μην υπήρξε έστω και ως χαζό αστείο μεταξύ παιδιών, ή το έθαψα στο ασυνείδητο ή δεν τους επέτρεψα να εκδηλωθεί.

Τα στερεότυπα και τον μισοαναπηρισμό δεν τον έχουν μόνο οι άλλοι, τον κουβαλούμε και εμείς ως ΑμεΑ, τον κουβαλούν οι οικογένειές μας. Λογικό σε έναν βαθμό, σε ένα τέτοιο ανοικτό ή κρυφό ρατσιστικό περιβάλλον. Και εγώ έκανα αρκετά χρόνια να το αποβάλω ή καλύτερα να το αντιμετωπίσω, σε κάθε περίπτωση όμως ακόμη και με τον τσαμπουκά δεν επέτρεπα διακρίσεις, έναν ιδεολογικό, πολιτικό και οντολογικό τσαμπουκά.

Χρειάζεται να έχεις, να έχουμε, ένα ευρύ ανοικτό διαλεκτικό πνεύμα, μια μεγάλη καρδιά, να εργαζόμαστε με τον εαυτό μας και με τους άλλους, για να υπερβούμε τα στερεότυπα και τον μισοαναπηρισμό.

Με αυτό το μαχητικό πνεύμα δουλεύω και στο αναπηρικό κίνημα στα πλαίσια ενός συλλόγου που έχει να αντιμετωπίσει μια πόλη που είναι εχθρική στα ΑμεΑ.

Σε μια πόλη όπου οι όποιες παρεμβάσεις για τα ΑμεΑ έχουν γίνει κυρίως στο κέντρο και κυρίως για να εξυπηρετήσουν το εμπορικό και τουριστικό κεφάλαιο.

Για αυτόν τον λόγο, οι παρεμβάσεις -ακόμη και στο κέντρο- είναι μερικές, είναι αποσπασματικές και δεν ολοκληρώνονται. Πχ. διαβάσεις αναπήρων, διαβάσεις για αναπηρικά αμαξίδια, που υπάρχουν στη μια μεριά του δρόμου και δεν υπάρχουν στην άλλη, οδεύσεις τυφλών που πέφτουν πάνω σε περίπτερα ή που τις καταλαμβάνουν τα τραπεζοκαθίσματα των καφέ.

Τα πράγματα για τους ΑμεΑ στις γειτονιές της πόλης είναι ακόμη χειρότερα, είναι τραγικά. Άπειρες φορές έπεσα ή πήγα να πέσω στα πεζοδρόμια της Καλούτσιανης και όχι μόνο στην αγαπημένη μου Καλούτσιανη.

Είναι ολοφάνερη η εικόνα εγκατάλειψης που υπάρχει του δημόσιου κοινού χώρου τόσο από τον δήμο, όσο και από τους πολίτες που δεν αναγνωρίζουν αυτό τον χώρο ως δικό τους χώρο.

Αυτό δείχνει πως ένας δημόσιος χώρος, ένας κοινός χώρος, δεν υπάρχει αντικειμενικά, υπάρχει στον βαθμό που οι πολίτες αναγνωρίζουν και υπερασπίζονται τον δημόσιο, κοινό χώρο.

Σαν σωματείο ΑμεΑ, σε αυτές τις συνθήκες, επιχειρήσαμε: α) να αναδείξουμε τη συνολική εικόνα των ΑμεΑ, β) να παρέμβουμε σε οποιοδήποτε ζήτημα έπαιζε για τα ΑμεΑ, γ) να επιλύσουμε όποια προβλήματα μπορούσαν να επιλυθούν.

Η σημαντικότερη επιτυχία μας είναι η πρώτη θέση στη δημοτική διαβούλευση **με την υποστήριξη και τη δημιουργία ενός πεζοδρομίου απόλυτα προσβάσιμου για τα ΑμεΑ**, ενός πεζοδρομίου που θα ξεκινά από το δημαρχείο και θα τελειώνει στην ΟΑΣΗ. Ενός πρότυπου πεζοδρομίου, όπως θα έπρεπε να ήταν όλοι οι πεζόδρομοι, οι δρόμοι και οι πλατείες της πόλης μας.

Όχι πως αυτό το πρότυπο πεζοδρόμιο θα λύσει το πρόβλημα, αλλά θα αποτελέσει το **ενεργό παράδειγμα** για το πώς δύναται -αν υπάρχει η πολιτική βούληση- να γίνουν οι δομές της

προσβασιμότητας.

Γ. Πρόγραμμα διεκδίκησης

Όπως τόνισα και πιο πάνω τα ζητήματα των ανάπηρων και των οικογενειών τους, συσχετίζονται άμεσα με το κοινωνικό ζήτημα, άμεσα με το οικονομικό ζήτημα.

Τα ζητήματα των ανάπηρων και των οικογενειών τους τέμνονται από έναν βαθύ ταξικό διαχωρισμό που απέκλειε μεγάλα τμήματα του πληθυσμού, αναπαράγοντας -έμμεσα και άμεσα- ρατσιστικά στερεότυπα.

Σε καιρούς οικονομικής άνθησης, οικονομικής ανόδου, το ζήτημα της αναπηρίας αντιμετωπίζεται κυρίως από το κράτος πρόνοιας, κάτι που δεν συμβαίνει σε εποχές κοινωνικής και οικονομικής κρίσης. Σε αυτές τις εποχές σαν τη δική μας, η φιλανθρωπία μπορεί να δώσει μια απάντηση, η αποτελεσματική λύση όμως βρίσκεται στον αγώνα των ίδιων των ΑμεΑ, των οικογενειών τους, σε συνεργασία με το κοινωνικό, λαϊκό και εργατικό κίνημα.

Είναι ζητούμενο, είναι αίτημα προς διεκδίκηση, αίτημα αγώνα και όχι διαχείρισης, από τα κοινωνικά κινήματα:

Η οικονομική και εργασιακή εξασφάλιση στους ΑμεΑ και τις οικογένειές τους. Δωρεάν και απρόσκοπτη πρόσβαση σε υγεία και παιδεία.

Ενίσχυση της ειδικής αγωγής και της παράλληλης στήριξης, τόσο σε υλικό, σε ανθρώπινο υλικό με μόνιμες θέσεις εργασίας, όσο και σε οπτική, επιστημονική και πολιτική οπτική, για το πώς δύναται να λειτουργήσει η ειδική αγωγή.

Μια πόλη που θα είναι προσβάσιμη στα ΑμεΑ. Με διαβάσεις πεζών που θα είναι προσβάσιμες. Με φανάρια και οδεύσεις που θα βοηθούν όσους έχουν πρόβλημα όρασης, με ράμπες για όσους κινούνται με αναπηρικά αμαξίδια.

Με αναπηρικά πάρκινγκ που θα καλύπτουν τις ανάγκες των ΑμεΑ που θα πρέπει να φτάσουν στο 10% των συνολικών θέσεων

στάθμευσης, αντίστοιχο με τον αριθμό των ΑμεΑ επί του γενικού πληθυσμού.

Ολοκληρωμένα προγράμματα αυτόνομης και ανεξάρτητης διαβίωσης. Αυτόνομα σπίτια και κοινότητες που θα ζουν αυτόνομα και ανεξάρτητα τα ΑμεΑ, με τη βοήθεια εκπαιδευμένων βοηθών, που θα πληρώνονται από το κράτος. Αυτόνομα σπίτια, γειτονιές και κοινότητες που θα είναι ενταγμένα στον κοινωνικό ιστό και δεν θα μετατρέπονται σε γκέτο ή σε άσυλα.

Στην αυτόνομη και ανεξάρτητη διαβίωση δύναται να βοηθήσει η **νέα τεχνολογία** που με τα ανοιχτά λειτουργικά συστήματα μπορεί να την κάνει μια απλή υπόθεση. Μια φτηνή και ανοικτή υπόθεση, μια ανοικτή smart υπόθεση, και όχι μια smart πόλη που η εξυπνάδα της θα ελέγχεται από τις πολυεθνικές, τα ολοκληρωτικά κλειστά συστήματα, αλλά και τα «ανοικτά» εμπορικά μοντέλα.

Φίλες και φίλοι, αγαπητοί συναγωνίστριες και συναγωνιστές, Ε.Κ.Χ Αλιμούρα, ευχαριστώ που με ακούσατε.

Απολογισμός της Πορείας 21/2 & Κάλεσμα σε Πανελλαδική Συνέλευση

**Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στις
εξορύξεις πετρελαίου**

Για όλους εμάς που αγωνιζόμαστε καιρό τώρα ενάντια στη λεηλασία της φύσης και των ζωών μας, ο περασμένος μήνας έκλεισε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Στις 21 Φεβρουαρίου, άνθρωποι από όλα τα μέρη της Ελλάδας, διένυσαν πολλά χιλιόμετρα για να βρεθούν στα Προπύλαια, στο κέντρο της Αθήνας

και να φωνάξουν ένα δυνατό «όχι» στην καταστροφή που φέρνουν οι εξορύξεις, στην καταστροφή που φορώντας τον μανδύα της «ανάπτυξης» έρχεται να ισοπεδώσει το παρόν και το μέλλον μας. Από πόλεις και χωριά της Ηπείρου, από όλη την Αττική, ακόμη και από την Ιθάκη και την Κεφαλονιά, 2.000 άνθρωποι, με παλμό και ενεργητικότητα, γέμισαν το κέντρο και διακήρυξαν πως δεν πρόκειται να αφήσουν κράτος και μεγαλοπετρελαϊκές να πατήσουν πάνω στις ζωές τους.

Από την πλευρά μας, σαν Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις, έχοντας ένα από τα μεγαλύτερα μπλοκ στη δυναμικότητα αυτή πορεία, δηλώσαμε για άλλη μια φορά ενάντιοι στο μύθο της ανάπτυξης. Στο μύθο που στην πραγματικότητα σημαίνει την εκμετάλλευση όλων μας για το κέρδος των πετρελαϊκών. Για άλλη μία φορά, δηλώσαμε πως η ενέργεια δεν είναι πηγή πλουτισμού για κράτος και κεφάλαιο, είναι αγαθό της κοινωνίας.

Οι αγώνες μας έχουν αποτέλεσμα και για αυτό μας φοβούνται. Φαίνεται από τις δηλώσεις της «Καθημερινής» περί «μόλις 100 μεταφερόμενων αντιδρώντων» που διαψεύστηκαν οικτρά από το πλήθος των 2.000 ατόμων της πορείας. Φαίνεται, επίσης, από τις χορηγίες που πραγματοποιούν τα ΕΛ.ΠΕ. σε μια προσπάθεια χειραγώγησης της κοινωνίας που, όμως, ήδη αντιδρά. Από τη «γκρίνια» της Repsol ότι εξαιτίας των αντιδράσεων έχει χάσει ήδη 4 εκατομμύρια ευρώ. Φαίνεται, τέλος, από την απόλυτη σιωπή των ΜΜΕ, που δεν αναφέρθηκαν ούτε για ένα λεπτό στους 2.000 ανθρώπους που συγκεντρώθηκαν πριν λίγες μέρες στο κέντρο της πρωτεύουσας.

Και θα συνεχίσουμε ακόμη πιο δυναμικά. Θα συνεχίσουμε να μεγαλώνουμε ένα κίνημα που δομείται από τον καθένα από εμάς, αμεσοδημοκρατικά. Από ελεύθερους και ισότιμους ανθρώπους που αποφασίζουν για τις τύχες τους.

Για αυτό, καλούμε από όλη τη χώρα, άτομα και συλλογικότητες, σε **συνέλευση στα Γιάννενα στις 13 Μαρτίου**, 8μ.μ. στον Ελεύθερος κοινωνικός χώρος Αλιμούρα, για τη διοργάνωση ακόμη

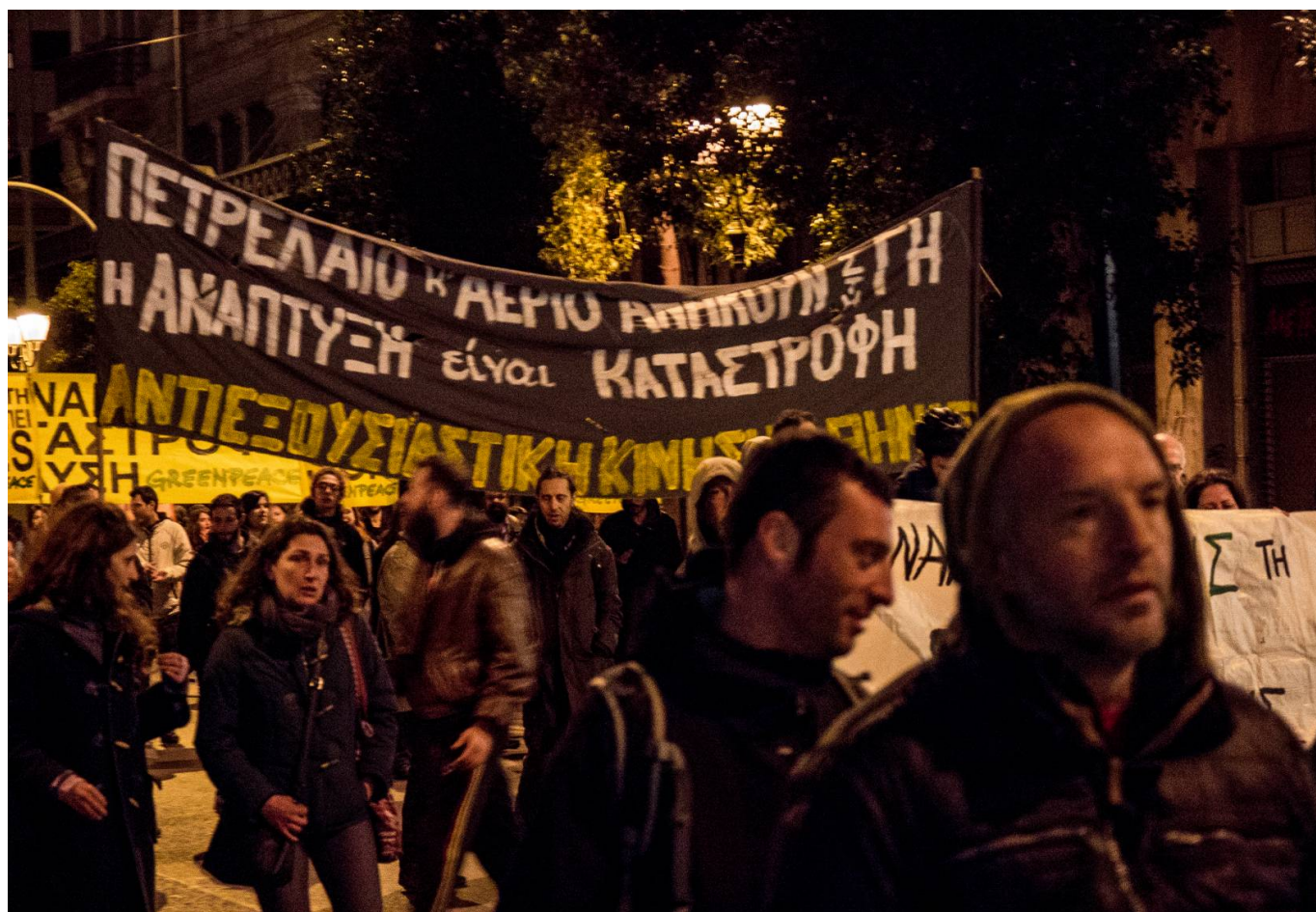
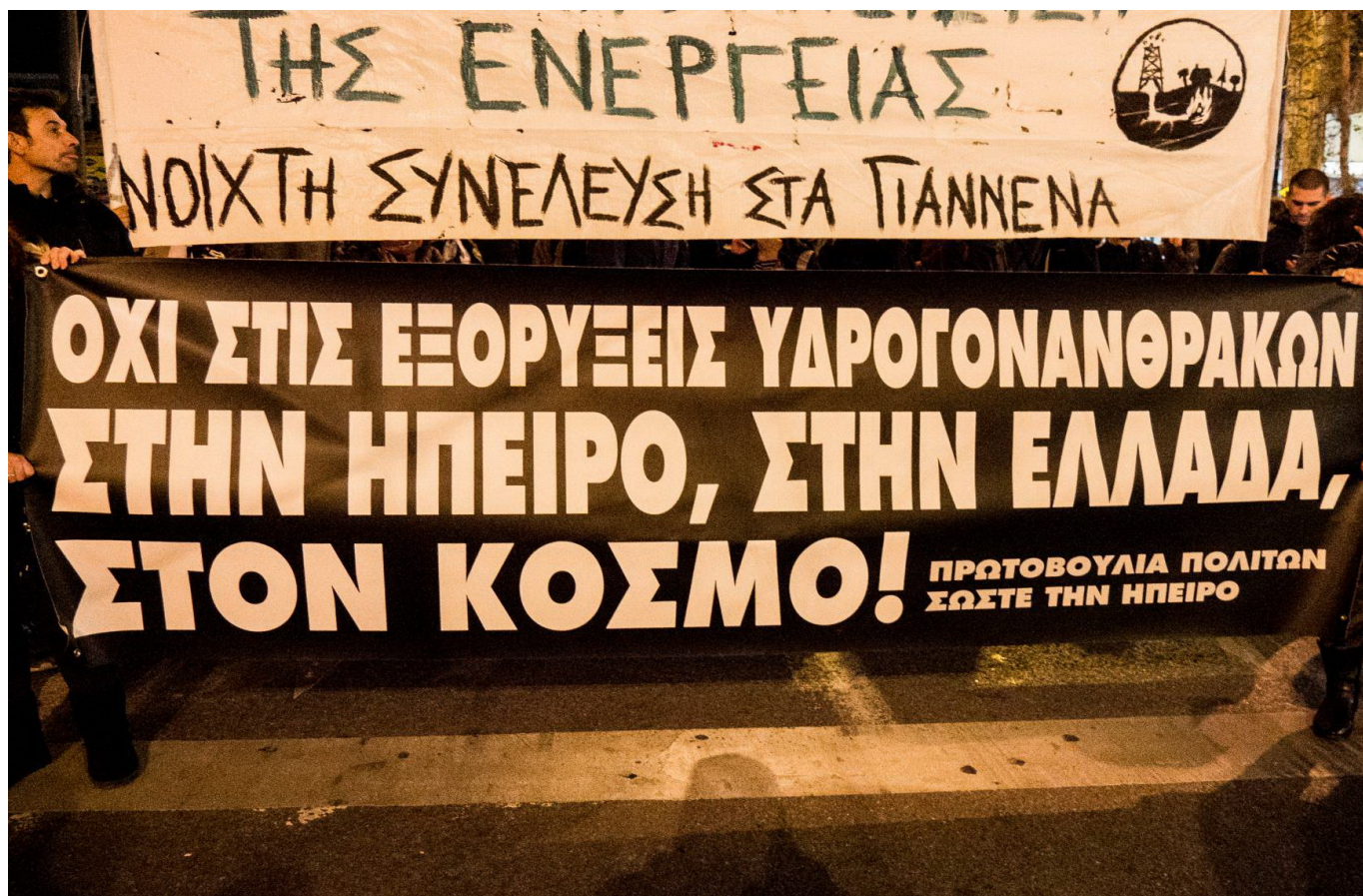
μεγαλύτερης πανελλαδικής πορείας, αυτή τη φορά στην πρωτεύουσα της Ηπείρου, ενάντια στις εξορύξεις.

Η ενέργεια είναι αγαθό όλης της κοινωνίας και μόνο εμείς έχουμε το δικαίωμα να αποφασίζουμε για αυτήν και για τις ζωές μας!

Φωτογραφίες: Νίκος Θετάκης

Ιθαγενείς & Καθρεφτάκια στον 21ο αιώνα: Ιστορίες από το Μεξικό μέχρι την Ήπειρο

Ιστορία πρώτη

Η νέα αριστερή κυβέρνηση του Andrés Manuel López Obrador στο Μεξικό απειλεί την ίδια την ύπαρξη της ζαπατιστικής αυτονομίας και των ιθαγενικών κοινοτήτων, την υλική και άυλη πολιτιστική κληρονομιά των Μάγιας, ένα περιβάλλον απίστευτης βιοποικιλότητας και ύψιστης σημασίας για τη φυσική ισορροπία σε ένα μεγάλο τμήμα της χώρας. Προχωρά στην επιβολή

αναπτυξιακών προγραμμάτων όπως ο σιδηρόδρομος «Το Τρένο Μάγια», ο βιομηχανικός διάδρομος Corredor Transístmico (που προϋποθέτει την ένωση Ατλαντικού – Ειρηνικού μέσω ενός μεγάλου αυτοκινητόδρομου) και το PROARBOL (σχέδιο δενδροφύτευσης ενός εκατομμυρίου εκταρίων της ζούγκλας Λακαντόνα με χωροκατακτητικά και εμπορεύσιμα δέντρα). Πρόκειται για προγράμματα που για τους ζαπατιστικούς και ιθαγενείς λαούς σημαίνουν αρπαγή της γης τους, λεηλασία της με σκοπό το κέρδος, καταστροφή των δομών τους, επιστροφή στην προηγούμενη «τάξη πραγμάτων» και θάνατο.

Αυτή η άγρια επέλαση της καπιταλιστικής Λερναίας Ύδρας –στην πρώτη φάση της– ενδύεται τον μανδύα της προόδου, της ανάπτυξης και της καταπολέμησης της φτώχειας, χρησιμοποιεί «δημοκρατικά» μέσα όπως οι διαβουλεύσεις και τα δημοψηφίσματα σε μια απόπειρα χειραγώγησης του λαού, επιδιώκοντας στην ουσία, μέσω της ψήφου του, να νομιμοποιήσει τους σχεδιασμούς της. Με τελετουργικά -υπό το άπλετο φως της δημοσιότητας- παρωδεί και ευτελίζει τις ιθαγενικές παραδόσεις.

Οι καμπάνιες που ενορχηστρώνονται στηρίζουν τη ρητορική τους στο κούφιο ενδιαφέρον του κράτους για τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της χώρας, τάζοντας προσχηματικά ευημερία και αποσιωπώντας τις πραγματικές σκοπιμότητες τέτοιων γιγαντιαίων «επιχειρήσεων», που σε κανένα μέρος του πλανήτη δεν σχεδιάστηκαν παρά μόνο για τα κέρδη του μεγάλου υπερεθνικού κεφαλαίου. Από κοντά, «πρόθυμα» ΜΜΕ και τα απαραίτητα για τη «βρωμοδουλειά» think tank που με τη χρήση μέσων κοινωνικής δικτύωσης επιδίδονται σε μια εκστρατεία κατασυκοφάντησης, απαξίωσης, πολιτικής και ηθικής απομόνωσης του αγώνα και των οργάνων των Ζαπατίστας. Φυσικά δεν λείπουν οι «παραδοσιακές» και δοκιμασμένες μέθοδοι που περιλαμβάνουν από επιθέσεις παραστρατιωτικών ομάδων μέχρι ευθείες απειλές χρήσης των στρατιωτικών δυνάμεων και της εθνοφυλακής σε συνθήκες τεχνητής έντασης οι οποίες, ως γνωστόν, καθιστούν «αναγκαία» την παρέμβαση του κράτους.

Η απάντηση του EZLN δια στόματος του εκπροσώπου του, του

Εξεγερμένου Υποδιοικητή Moisés, είναι ξεκάθαρη και ανυποχώρητη: «Δεν θα παραδοθούμε». Απευθυνόμενος -κατά τον εορτασμό της 25^{ης} επετείου από την έναρξη του πολέμου ενάντια στη λήθη- στις χιλιάδες εξεγερμένες και εξεγερμένες πολιτοφύλακες, στις ζαπατιστικές βάσεις στήριξης, στις ζαπατιστικές αρχές και στους διοικητές και στις διοικήτριες προειδοποίησε τον νέο διαχειριστή του «τσιφλικιού» και το κόμμα του: «Μόνοι θα υπερασπιστούμε ό, τι έχουμε χτίσει, ακόμα κι αν χρειαστεί να πολεμήσουμε».

Οι Ζαπατίστας επαναλαμβάνουν: «Όσο κι αν προσπαθήσουν να μας ταπεινώσουν με τις κατασταλτικές τους δυνάμεις, όπως την εθνοφυλακή, δεν θα πάψουμε να υπερασπιζόμαστε τη μάνα γη, γιατί σε αυτή γεννηθήκαμε, σε αυτή ζούμε και εκεί θα πεθάνουμε. Και να ξέρουν ότι σε αυτά τα εδάφη των εξεγερμένων αντρών και γυναικών δεν παραδινόμαστε, δεν ξεπουλιόμαστε, δεν υποτασσόμαστε και, κυρίως, δεν προδίδουμε το αίμα, τη ζωή και τον θάνατο των συντρόφων που έπεσαν στον αγώνα». (Παράνομη Επαναστατική Ιθαγενική Επιτροπή, 31 Δεκέμβρη 2018).

Ιστορία δεύτερη

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ (Συνασπισμός της Ριζοσπαστικής Αριστεράς) συμφώνησε με μεγάλους ενεργειακούς ομίλους σε ένα γιγαντιαίο πρόγραμμα εξόρυξης πετρελαίου και φυσικού αερίου: το 1/3 της στεριάς και της θάλασσας της χώρας χαρακτηρίστηκε εύγλωττα «οικόπεδα», και αυτά παραχωρήθηκαν στις εταιρείες μέσω μακροχρόνιων συμβάσεων, που περιλαμβάνουν πριν την ίδια τη διαδικασία μια σειρά ερευνητικών γεωτρήσεων ο σχεδιασμός των οποίων προβλέπεται να ολοκληρωθεί μέσα στο 2019. Έτσι, ξεκίνησαν οι ερευνητικές γεωτρήσεις στην Ήπειρο για να ακολουθήσει η Αιτωλοακαρνανία, η ΒΔ Πελοπόννησος, το Κατάκολο, ο δυτικός Πατραϊκός, το Ιόνιο και οι θάλασσες νότια και νοτιοδυτικά της Κρήτης.

Η ρητορική, και στην περίπτωση αυτή, αφορά την «επόμενη μέρα», τη «μεταμνημονιακή» Ελλάδα που –μέσα από «πράσινες» πολιτικές– προστατεύει το περιβάλλον προνοώντας για την κάλυψη των

ενεργειακών αναγκών της με τους φιλικούς προς αυτό σχεδιασμούς της. Με όχημα την ανάπτυξη «αναβαθμίζει» τον γεωπολιτικό της ρόλο, κερδίζει θέση-κλειδί για τον έλεγχο ενεργειακών πόρων και δρόμων και προφανώς ως αριστερός διαχειριστής της εξουσίας θα μεριμνήσει ώστε κάποια από τα οικονομικά οφέλη (αμφίβολου ύψους μισθώματα και φόροι) που θα προκύψουν να φτάσουν και στην κοινωνία... Μέχρι τότε νέες θέσεις εργασίας (γενικώς) και μπόλικη εθνική περηφάνια (ειδικώς) για το χώμα που πατάμε και τη θάλασσα που μας περιβάλλει και τους μάνατζερ που ως κυβερνήσεις δημοκρατικά εκλεγμένες τα λανσάρουν στη διεθνή οικονομική (και όχι μόνο) πιάτσα.

Πίσω από τα καθρεφτάκια η γυμνή αλήθεια: διεθνείς έρευνες και στατιστικές σε ανάλογες περιπτώσεις αποκαλύπτουν υποβάθμιση του περιβάλλοντος και -συναφείς με αυτήν την εξέλιξη- ασθένειες, οικονομικό μαρασμό από την καταστροφή παραδοσιακών κλάδων ανθρώπινης δραστηριότητας (γεωργία, κτηνοτροφία, μελισσοκομία, αλιεία, τουρισμός) και την απώλεια των συνδεδεμένων με αυτές θέσεων εργασίας, κύματα μετανάστευσης. Στις συνήθειες «παράπλευρες απώλειες» (τοξικά αέρια και απόβλητα, ρύπανση του υδροφόρου ορίζοντα και του νερού των θαλασσών, αποψίλωση δασών, βίαιη παρέμβαση στο φυσικό ανάγλυφο των περιοχών και αποψίλωση των δασών με ό, τι αυτό συνεπάγεται, ενίσχυση της σεισμικής δραστηριότητας σε περιοχές με ήδη υψηλή σεισμικότητα) προστίθεται αναπόφευκτα και ο αυξημένος κίνδυνος «ατυχημάτων» κατά τις εξορύξεις, με επιπτώσεις που στην πλειονότητά τους είναι μη αναστρέψιμες για το περιβάλλον.

Οι δείκτες ανεργίας, οικονομικής ανισότητας, διαφθοράς και βίας καταδεικνύουν την αποσάρθρωση του κοινωνικού ιστού και η δημοκρατία σε τέτοιες συνθήκες, ως είθισται, τα μαζεύει και πάει αλλού, στη δική μας περίπτωση μακριά «από τη χώρα που τη γέννησε».

Οι πρώτες μαζικές αντιστάσεις των κατοίκων στα δικά μας «οικόπεδα» συνοδεύονται από ένταση της προπαγάνδας της άλλης πλευράς αλλά και συστηματική απόπειρα εξαγορασμού συνειδήσεων

μέσω της απεύθυνσης σε αυτοδιοικητικούς θεσμούς και τοπικούς φορείς (χορηγίες σε φεστιβάλ, εκδηλώσεις και πολιτιστικές δραστηριότητες, διανομή σχολικού υλικού σε φτωχούς μαθητές...). Και για να μην ξεχνιόμαστε, υπάρχουν πάντα και οι πατροπαράδοτες μέθοδοι στοχοποίησης και εκφοβισμού ανθρώπων από τις τοπικές κοινωνίες που δεν εθελotuφλούν, δεν επαναπαύονται, δεν εξαγοράζονται, αλλά εναντιώνονται συλλογικά και με διαφανείς δημοκρατικές διαδικασίες.

Είναι άλλωστε χαρακτηριστική η περίπτωση του περιφερειάρχη Ηπείρου Α. Καχριμάνη στη διάρκεια διαμαρτυρίας συλλογικοτήτων σχετικά με συμβάντα παρενόχλησης και εκφοβισμού από κράτος και εταιρείες: αρχικά αρνήθηκε οποιαδήποτε ευθύνη για τα περιστατικά (παραμένει ατυχής σύμπτωση το γεγονός ότι με την επίσημη ιδιότητά του έχει γνωμοδοτήσει υπέρ της εκμετάλλευσης). Ωστόσο, στη συνέχεια της αντιπαράθεσης δήλωσε ότι «οι έρευνες γίνονται για το καλό της πατρίδος», ότι οι διαμαρτυρόμενοι «δεν είναι πολίτες, δεν είναι τίποτα» και ότι εργάζονται για «ξένα συμφέροντα». Και έτσι είναι: εκεί που αρχίζουν τα συμφέροντα της εταιρείας, τελειώνουν όχι μόνο τα συμφέροντα αλλά και τα δικαιώματα των κατοίκων.

Οι «από κάτω» και των δύο ιστοριών γνωρίζουμε ότι η επίθεση του καπιταλισμού στη φύση και στην ανθρωπινότητα δεν έχει σύνορα: από τις Σκουριές μέχρι τη Λευκίμμη, από την Ήπειρο και το Ιόνιο μέχρι τις Κυκλάδες και την Κρήτη, οι συλλογικοί αγώνες μάς συνδέουν διατρέχοντας την απόσταση που μας χωρίζει από τους εξεγερμένους της Τσιάπας. Ο αγώνας για γη και ελευθερία είναι κοινός και η πιο αποτελεσματική αλληλεγγύη είναι η διάχυση των αντιστάσεων σε όποιο μέρος της γης πατάνε τα πόδια των αντιστεκόμενων αξιοπρεπών ανθρώπων.

Δεν σωπαίνουμε, δεν συναινούμε, είμαστε απέναντί τους!

Αυτή είναι η βούλησή μας, αυτή και η απόφασή μας.

ΟΙ ΖΑΠΑΤΙΣΤΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΙ, ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΕΣ!

Προστατευόμενη Ονομασία Προέλευσης «Ήπειρος»

Τόνια Λέντζου

Τα καταιγιστικά δυστοπικά ενεργειακά πλάνα για πολλές περιοχές της Δυτικής Ελλάδας, και όχι μόνο, έχουν ξεκινήσει εδώ και καιρό. Η Ήπειρος δεν ξεφεύγει από αυτά.

Ο υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας Γιώργος Σταθάκης, λοιπόν, υπό τον μανδύα της ανάπτυξης μετά τη Χαλκιδική, τη Μεσοχώρα, το Μεσολόγγι βάζει στο μάτι την Ήπειρο. Αυτή τη φορά, προς αναζήτηση υδρογονανθράκων, πετρελαίου και αερίου που καθιστούν τη γη από την οποία εξορύσσονται ακατάλληλη για οποιαδήποτε άλλη δραστηριότητα ή χρήση. Ο οίστρος καταστροφής δεν έχει σταματημό και η λεηλασία βαφτίζεται ανάπτυξη. Στο όνομα του «εθνικού σκοπού» ή του δημόσιου συμφέροντος, κράτος και μεγαλοεταιρείες συμβάλλουν στην κοινωνική αποσταθεροποίηση και την περιβαλλοντική καταστροφή ολόκληρων περιοχών.

Στην περίπτωση της Ηπείρου, το εξορυκτικό πλάνο αφορά τα 4.187 τετραγωνικά χιλιόμετρα, που παραχωρήθηκαν στην ισπανική μεγαλοπετρελαϊκή Repsol Oil & Gas¹ προς έρευνα και εκμετάλλευση με υπουργική απόφαση που υπογράφηκε το Σεπτέμβριο του '17 .

Το σχέδιο περιλαμβάνει γεωτρήσεις σε επτά δήμους και 11.500 εκρήξεις σε περιοχές όλης της Ηπείρου, τόσο κατά τη διάρκεια των ερευνών όσο και των εξορύξεων του πετρελαίου. Η υπό παραχώρηση περιοχή περιλαμβάνει τον Δήμο Ζαγορίου, τον Δήμο Ζίτσας και Πωγωνίου καθώς και μεγάλο τμήμα της Ν.Ε. Θεσπρωτίας, συμπεριλαμβανομένου και του ποταμού Καλαμά μετά το δέλτα αυτού στη Σαγιάδα. Η πρώτη φάση των ερευνών περιλαμβάνει τη γεωφυσική σεισμική έρευνα στην περιοχή της Ζίτσας και στους

Δήμους Σουλίου, Φιλιατών και Ηγουμενίτσας.

Έπειτα, ακολουθούν έρευνες σε Δωδώνη, Πωγώνι και Ζαγόρι, με στόχο έως το τέλος του επόμενου έτους να έχουν ολοκληρωθεί στο σύνολο των 4.187 τετραγωνικών χιλιομέτρων που θα ερευνηθούν, ενώ το 2021 έχει προγραμματιστεί να ξεκινήσει η πρώτη εξόρυξη. Να πούμε πως το fracking δεν έχει φύγει από το τραπέζι, αφού δεν απαγορεύεται από το ελληνικό νομοθετικό πλαίσιο.

Η προοπτική της έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων σε περιοχές κοντά στα Γιάννενα, έχει ξεσηκώσει έντονες διαμαρτυρίες στους κατοίκους, των περιοχών που περιλαμβάνονται στο σχέδιο αλλά και του λεκανοπεδίου ολοκλήρου. Αυθόρμητα και άμεσα, οι κάτοικοι των γύρω χωριών δημιούργησαν μια κίνηση πολιτών ενάντια στην έρευνα και την εξόρυξη με όνομα **«Σώστε την Ήπειρο: Όχι στη χερσαία εξόρυξη υδρογονανθράκων»**. Σε λίγο χρονικό διάστημα οι πρωτοβουλίες πλήθυναν. Μετά από εκδήλωση που διοργάνωσε η Χειρονομία- Αντιεξουσιαστική Κίνηση δημιουργήθηκε η **«Ανοιχτή Συνέλευση στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις»**. Ακολούθησαν πρωτοβουλίες στην Αθήνα, την Άρτα, στην Πρέβεζα, στη Θεσπρωτία, στην Ιθάκη/Κεφαλονιά. Παράλληλα, αυτό το διάστημα διοργανώνονται όλο και περισσότερες εκδηλώσεις ενημέρωσης σε διαφορετικές πόλεις.

Ενημέρωση, προφανώς, από τη μεριά της εταιρείας δεν υπήρξε ή, όπου υπήρξε, ήταν ελλιπής. Μετά από απαίτηση των κατοίκων, έγιναν κάποιες ημερίδες πληροφόρησης από μέρους του υπουργείου, στις οποίες το κοινό δεν μπορούσε να κάνει ερωτήσεις και τοποθετήσεις. Έδειξαν όμως σίγουρα με κάθε τρόπο την αντίθεσή τους προς τις έρευνες και τις εξορύξεις.

Τα τελευταία νέα σχετικά με τις έρευνες αφορούν στις εργασίες που έχουν ήδη ξεκινήσει μέσω της ιταλικής εταιρείας Geotech, η οποία **έχει αρχίσει την αποψίλωση δασικών περιοχών** ανοίγοντας μονοπάτια, κόβοντας δέντρα και βάζοντας κορδέλες και πασαλάκια οριοθετώντας τις περιοχές που θα τρυπήσουν, ενώ σε κάποια σημεία **έχει ήδη ξεκινήσει η πρώτη φάση των ερευνών, οι σεισμικές εκρήξεις**. Κάτοικοι και αλληλέγγυοι καταφέραμε σε

κάποιες περιπτώσεις να εμποδίσουμε τα συνεργεία, τα οποία δεν μπόρεσαν να δείξουν τις απαραίτητες άδειες και αναγκάστηκαν να αποχωρήσουν. Να σημειώσουμε πως δεν υπάρχει καμία σήμανση κινδύνου στην περιοχή που έχουν ξεκινήσει οι εργασίες, αυξάνοντας τον κίνδυνο ενδεχόμενων ατυχημάτων.

Επιπλέον, οι παρεμβάσεις στο πεδίο μας έδειξαν τα τεράστια γεωτρύπανα που προσπαθεί να εγκαταστήσει η εταιρία για τις έρευνες, τα οποία μεταφέρονται με ελικόπτερα. Όταν με την παρουσία ομάδας παρέμβασης ένα από αυτά τα ελικόπτερα σταμάτησε τη διαδρομή του, εμφανίστηκε αμάξι με security που απειλούσε. Ακόμα αστυνομικές δυνάμεις της περιοχής ζητούσαν τα στοιχεία ατόμων που συμμετείχαν στην παρέμβαση χωρίς κανέναν απολύτως λόγο αφού όπως προείπαμε δεν υπάρχει καμία ένδειξη εργοταξίου.

Τις αστυνομικές δυνάμεις τις είδαμε βέβαια σε αρκετές παρεμβάσεις ως τώρα, στο αρχαίο θέατρο Δωδώνης σε παρέμβαση ενάντια στις χορηγίες των πετρελαϊκών στο φεστιβάλ Δωδώνης, στο Ηρώδειο στην Πανηπειρωτική γιορτή, στην εκδήλωση υπέρ των εξορύξεων στον Πολιτιστικό Χώρο Δημήτρης Χατζής «Παλαιά Σφαγεία» με ομιλητή τον Ηλ. Κονοφάγο.

Σημαντική λεπτομέρεια πως, ενώ στο Περιβαλλοντικό Σχέδιο Δράσης αναγράφονταν εκρήξεις σε απόσταση μεταξύ τους μέσου όρου 50 μέτρων (25 ελάχιστο, 100 μέγιστο), πολλά είναι τα σημεία που έγιναν τρύπες πολύ κοντά σε απόσταση 2 έως 4 μέτρων η μια με την άλλη. Ακόμα, για τη μετάδοση του κλίματος αρκεί το γεγονός πως κάτοικοι της περιοχής «τραμπουκίστηκαν» από μπράβους που είχαν έρθει για να παρακολουθούν το συνεργείο που εγκαθιστούσε τα μηχανήματα για την πρώτη φάση των ερευνών. Ταυτόχρονα, είχαμε ένα περιστατικό στο οποίο συνεργεία μπήκαν σε ιδιόκτητο χωράφι χωρίς την έγγραφη συναίνεση του ιδιοκτήτη και εδιώχθησαν από γύρω κατοίκους που τους είδαν.

Η αδιαφορία για την τήρηση των προσχημάτων, έστω της νομιμότητας, δεν είναι κάτι νέο. Βλέπουμε το νομοθετικό πλαίσιο να γέρνει προς το συμφέρον των εταιρειών, θωρακίζοντάς

τες και αφήνοντας περιθώρια ελιγμών απέναντι σε πιθανές αντιδράσεις των τοπικών κοινωνιών.

Οι επιπτώσεις τόσο των ερευνών όσο και κυρίως των εξορύξεων, μπορούμε να δούμε πως θα είναι τεράστιες και άμεσες στο γύρω περιβάλλον, με ελικόπτερα να πετούν όλο τον χρόνο, αποψίλωση τεράστιων δασικών περιοχών, εγκατάσταση μηχανών εξόρυξης, άνοιγμα δρόμων για μεταφορά τόσο πετρελαίου όσο και μηχανημάτων, απαραίτητων για την εξόρυξη. Συν τα απόβλητα της εξόρυξης και την αύξηση αέριων ρύπων, **το τοπίο από «παρθένο» βαπτίζεται στο μαύρο του πετρελαίου και της βιομηχανίας.**

Έχουμε πιθανές κατολισθήσεις και άλλα ανάλογα εδαφολογικά προβλήματα ενώ αυξάνεται ο κίνδυνος σεισμών, πράγμα που ανησυχεί έντονα τους κατοίκους των περιοχών. Είναι ένα τερατώδες πλάνο σε μια περιοχή τόσο έντονα σεισμογενή που είναι θέμα χρόνου να προκληθεί κάποιο ατύχημα ή καταστροφικός σεισμός.

Άλλο ένα κομμάτι των επιπτώσεων, που μας αφορά εξίσου, είναι η μόλυνση του υδροφόρου ορίζοντα, με τα ρυάκια και τα ποτάμια να μεταφέρουν τα απόβλητα στον Καλαμά διατρέχοντας μεγάλες εκτάσεις καλλιεργήσιμες και μη. Η διαρροή πετρελαίου στο νερό και η απορρόφηση υπολειμμάτων υδρογονανθράκων από το έδαφος, μολύνει όχι μόνο την περιοχή των εξορύξεων αλλά και την ευρύτερη περιοχή.

Οι διαρροές, μικρές ή μεγαλύτερες, είναι πολύ συνηθισμένες σε όλες τις φάσεις παραγωγής και μεταφοράς του πετρελαίου.

Ένα απ' τα σημαντικότερα ζητήματα σχετικά με τις εξορύξεις, χερσαίες ή θαλάσσιες, είναι η αυξημένη πιθανότητα ατυχήματος. Δεν πέρασε πολύς καιρός από το πρόσφατο ατύχημα στη Σαλαμίνα και το μαζούτ στον Σαρωνικό και τον Πειραιά. Θυμόμαστε την τραγωδία στον κόλπο του Μεξικού το 2010, όπου μια έκρηξη στις εγκαταστάσεις της BP, 1.600 μέτρα κάτω από το νερό, επέτρεψε τη διαρροή πετρελαίου και φυσικού αερίου προκαλώντας τον θάνατο 11 εργαζομένων.

Στην κοντινότερή μας Αλβανία, την 1η Απριλίου 2015, ένας μεγάλος ταμιευτήρας με την επωνυμία Bankers Petroleum εξερράγη στο χωριό Marinze, 10 χιλιόμετρα από την πόλη Fier, αναγκάζοντας την κυβέρνηση να διατάξει την εκκένωση της περιοχής λόγω διαρροής αερίου. Στη νότια Αλβανία, οι πληθυσμοί που ζουν κοντά στα πηγάδια, από τα οποία γινόταν η εξόρυξη, υποφέρουν από τις υγειονομικές, κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες της ρύπανσης του εδάφους, του αέρα και των υδάτων από τις εταιρείες υδρογονανθράκων.

Τα έγγραφα που λαμβάνονται από το **Βαλκανικό Δίκτυο Ερευνητικής Δημοσιογραφίας** (Balkan Investigative Reporting Network: BIRN), δείχνουν ότι σε αυτή την περιοχή υπάρχουν χιλιάδες υπολείμματα υδρογονανθράκων, λακκούβες πετρελαίου σε δεκάδες στρέμματα γεωργικής γης, μολύνοντας πάνω από 100 χιλιόμετρα ποταμιών και ρυακιών που μεταφέρουν καθημερινά τα απόβλητα της βιομηχανίας πετρελαίου προς την Αδριατική θάλασσα.

Απαντώντας στην BIRN, η πετρελαϊκή Bankers Petroleum δήλωσε ότι οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των εργασιών της παρακολουθούνται από διάφορους κρατικούς θεσμούς και πως η ποιότητα του αέρα, του εδάφους και των υδάτων στις περιοχές όπου λειτουργεί είναι εντός των επιτρεπόμενων παραμέτρων. Οι άλλες 3 εταιρείες πετρελαίου που σχετίζονταν με την υπόθεση, η Transoil Group, η TransAtlantic Albania Ltd. και η Ionian Refining & Trading Company (IRTC), δεν απάντησαν στις ερωτήσεις του BIRN.

Έχουμε, δηλαδή, μια σαφή εικόνα της απροκάλυπτης στάσης των απανταχού πετρελαϊκών, που βάφουν το μαύρο άσπρο, θεωρώντας εντός παραμέτρων τη ρύπανση που έκανε τους κατοίκους να εκκενώσουν την περιοχή. Βλέπουμε τα επιχειρήματα των εταιρειών και τις υποσχέσεις αποκατάστασης και κέρδους των τοπικών κοινωνιών από τις εξορύξεις να προσκρούουν βίαια στην πραγματικότητα.

Τέτοια παραδείγματα, όπως τα παραπάνω, **αποτελούν κομμάτια μιας γενικευμένης επίθεσης στο νερό και την ενέργεια** από τη μεριά

του κράτους και των εταιρειών.

Ο κίνδυνος για τα νερά της Ηπείρου είναι ένα κομμάτι μόνο του πολυμέτρου πολέμου για το νερό, που έχει ανοίξει και εδώ και παγκοσμίως, είτε αφορά την εκμετάλλευση των αστικών και επαρχιακών υδάτων είτε τις εταιρείες εμφιάλωσης με την υπερεξάντληση και εμπορευματοποίηση του νερού. Δεν μένει ωστόσο αναπάντητος.

Τοπικές κοινωνίες έρχονται σε αντίθεση με παγκόσμιες δυνάμεις της αγοράς στην Ντακότα, στο Κουρδιστάν, στη Θεσσαλονίκη, στο Πήλιο και προτείνουν την πραγματική κοινωνική διαχείριση ενάντια στη λεηλασία, τη ζωή ενάντια στον θάνατο. Όπως είδαμε στη Χαλκιδική, η εξόρυξη προώθησε τον κοινωνικό διχασμό, έφερε έναν μικρό εμφύλιο ανάμεσα στα χωριά που εντάθηκε και με την κοινοβουλευτική φιλοδοξία του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. Στην Ήπειρο, είναι ξεκάθαρο ποιες θα ήταν οι συνέπειες των εξορύξεων τόσο στον πληθυσμό και την κοινωνική συνοχή όσο και στις δραστηριότητες τις συνδεδεμένες με τη γη.

Η ιστορία μας έχει δείξει πως την πετρελαϊκή βιομηχανία σύντομα ακολουθεί η εξαθλίωση, κι αν δεν πειθόμαστε ας κοιτάξουμε τα δέλτα του Νίγηρα. Κι αν θεωρούμε πως κάτι τέτοιο δεν θα συμβεί εδώ, ας σκεφτούμε πως μιλάμε για το κύκνειο άσμα μιας από τις χειρότερες μορφές ενέργειας, για την καθόλου αθώα Repsol, για τον Σταθάκη, που μαζί με τον Φάμελλο έχει βάλει το χέρι του στην καταστροφή όχι λίγων τόπων.

Οι λίγες θέσεις εργασίας που ευαγγελίζονται, είναι το φτηνό δέλεαρ της καταστροφής. Τα λεγόμενα της εταιρείας σχετικά με το πως θα σώσει τα χωριά της Ηπείρου από την κατάθλιψη, μαρτυρούν το χαμηλό επίπεδο των επιχειρημάτων και ακούγονται αστεία, για μια περιοχή χωρίς προηγούμενη βαριά βιομηχανία, στην οποία οι επιπτώσεις από μια τέτοια εξορυκτική δραστηριότητα θα είναι ανυπολόγιστες, και για μια περιοχή που, αν μη τι άλλο, μια χαρά επιβίωνε και πριν τα πετρέλαια.

Έχει σημασία να μην αποσυνδέουμε την έρευνα από την εξόρυξη,

κάτι που προσπαθεί να κάνει η εταιρεία, θεωρώντας πως έτσι αποδυναμώνονται οι αντιτιθέμενες φωνές. Ξέρουμε πως έρευνα χωρίς εκμετάλλευση είναι χαμένο ρίσκο για την εταιρεία και το ξέρει και η εταιρεία αυτό. Επίσης, έχουμε δει την πρακτική του «σπασίματος» διάφορων έργων σε κομμάτια με στόχο την πιο εύκολη υλοποίησή τους. Πρόσφατο παράδειγμα, η εκτροπή του Αχελώου και η περίπτωση της Μεσοχώρας. Οι έρευνες, τα επιμέρους έργα, ποτέ δεν έρχονται μόνα, απλά προετοιμάζουν το πεδίο για τα μεγαλύτερα έργα.

Το ζήτημα της ενέργειας της Δυτικής Ελλάδας, και όχι μόνο, βρίσκεται αυτή τη στιγμή στο επίκεντρο της πολιτικής σκηνής.

Την ίδια στιγμή που προχωρούν τα έργα για τα πετρέλαια στην Ήπειρο, διάφορα άλλα σχέδια βρίσκονται σε εξέλιξη, ενώ ταυτόχρονα έχουμε τη γενική αναδιάρθρωση του νομοθετικού πλαισίου όσον αφορά στην αγορά ενέργειας. Η επανέναρξη των έργων στον «άνω ρου» του Αχελώου, η ηλεκτρική διασύνδεση Κρήτης – Πελοποννήσου με το «μικρό καλώδιο», η εγκατάσταση βιομηχανικών ΑΠΕ, το σχέδιο για τρίτη μονάδα φυσικού αερίου στη Βοιωτία, η πώληση λιγνιτικών και υδροηλεκτρικών μονάδων της ΔΕΗ, ο αγωγός TAP (Trans Adriatic Pipeline), ο νέος αγωγός φυσικού αερίου Μ. Ανατολής – Κύπρου – Κρήτης – ηπειρωτικής Ελλάδας – Ευρώπης.

Οι νέες συνθήκες διαμορφώνονται όλο και περισσότερο προς όφελος των εταιρειών, στενεύοντας τα περιθώρια νομικού αντιλόγου. Έχει φανεί ωστόσο, πως μόνο όταν υπάρχει μαζική έμπρακτη κοινωνική αντίσταση και αλληλεγγύη μπορούν να ανατραπούν τα επιβαλλόμενα σχέδια. Όταν οι επιθέσεις είναι πολυμέτρες οφείλουμε να τις αντιμετωπίσουμε σφαιρικά. Ήρθε η ώρα, δηλαδή, της ανάδειξης μιας συζήτησης και δράσης, επικεντρωμένης γύρω από τα ενεργειακά ζητήματα, γενικευμένης, που θα υπερβαίνει τους τοπικούς περιορισμούς, που δεν θα εγκλωβίζεται στα διλήμματα που θέτουν όσοι βρίσκονται από πάνω.

Ήρθε ο καιρός να κάνουμε ριζική κριτική στις έτοιμες μασημένες

λύσεις περί «πράσινης ανάπτυξης», που διατυπώνονται ως πανάκεια και δεν ακουμπούν τον πυρήνα του ζητήματος. Δεν ακουμπούν το ερώτημα του **ποιος αποφασίζει** για τα έργα αυτά και αποκρύπτουν το πραγματικό πολιτικό ζήτημα. Την ανάγκη για **κοινωνική διαβούλευση**, και, το πιο σημαντικό, για **συλλογική απόφαση**. Δεν ακουμπούν το ζήτημα του ποιος διαχειρίζεται την ενέργεια, στο όνομα ποιων και με τι όφελος. Με εφόδιο την εμπειρία τοπικών κινημάτων, μαθαίνουμε από τα λάθη και συνεχίζουμε. Προτάσσουμε την άμεση δημοκρατία ως τρόπο οργάνωσης και συναπόφασης.

Βλέπουμε τέτοιες τοπικές επιθέσεις να γίνονται αφορμές συσπείρωσης ανθρώπων απ' όλη την κοινωνία. Να συνδέονται και να θέτουν ως σημείο αναφοράς την παγκόσμια κλίμακα. Να δημιουργούν δημόσιο χώρο διαβούλευσης και αυτόνομης δράσης ζωτικά. Άτομα από διαφορετικούς τόπους που συνταιριάζουν τους χρόνους τους και παρεμβαίνουν στις πόλεις τους, και πέρα απ' τα όρια αυτών, να γνωρίζουν και να συνδέονται με διαφορετικά κινήματα, να αγωνίζονται από κοινού, γνωρίζοντας πως ο αγώνας δεν αφορά μονάχα τον έναν τόπο ή τον άλλον, αλλά όλους τους τόπους μαζί.

Και είμαστε στην εποχή τέτοιων κινημάτων.

Σημειώσεις:

¹ Η Repsol έχει παρουσία σε 40 χώρες παγκοσμίως, κυρίως της Λατινικής Αμερικής, με αρκετές καταγγελίες για περιβαλλοντικά εγκλήματα σε βάρος της. Δραστηριοποιείται σε όλους τους τομείς της διαχείρισης υδρογονανθράκων, από την εξόρυξη, στη μεταφορά, στην επεξεργασία, στην πώληση.

Βλ. www.enlazandoalternativas.org/IMG/html/REPSOL_en.html εδώ περισσότερα:

* Το παρόν κείμενο δημοσιεύεται στο τεύχος της Βαβυλωνίας #20

** Η Τόνια Λέντζου μεγάλωσε στα Γιάννενα και είναι φοιτήτρια

Πέμπτη 22/11: Η Πρωτοβουλία Αθήνας ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων στο πλαίσιο της ενημερωτικής της δραστηριότητας, οργανώνει: ανοιχτή εκδήλωση – συζήτηση, στις 20:00, στο αυτοδιαχειριζόμενο θέατρο ΕΜΠΡΟΣ, Ρήγα Παλαμήδη 5, Ψυρρή. Θα παρουσιαστούν οι μέχρι τώρα εξελίξεις στο πεδίο της έρευνας και της εξόρυξης υδρογονανθράκων, οι τρέχουσες επιδιώξεις κράτους και εταιρειών, ο ρόλος των κινημάτων αντίστασης, καθώς και η ιδιαίτερη δραστηριότητα της Πρωτοβουλίας Αθήνας ενάντια στις εξορύξεις υδρογονανθράκων.

Τετάρτη 28/11: Η ημερομηνία εκδίκασης στο ΣτΕ, της υπόθεσης εξορύξεων υδρογονανθράκων. Το κίνημα ενάντια στις εξορύξεις καλεί σε πανελλαδική ημέρα δράσης.

Η Βαβυλωνία για τις εξορύξεις πετρελαίου στην Ήπειρο (audio)

Εκπομπή ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ.

Κάθε Παρασκευή 18:00-19:00 στο Ραδιόφωνο του The PressProject.

Ο Γιώργος Καραθανάσης και ο Στέφανος Μπατοής συζητούν με μέλος της Ανοιχτής Συνέλευσης στα Γιάννενα ενάντια στις εξορύξεις πετρελαίου για τα σχέδια κράτους και εταιρειών που θέτουν σε κίνδυνο το φυσικό τοπίο της Ηπείρου, για τις αντιστάσεις κατοίκων και αλληλέγγυων αλλά και για το μύθο της ανάπτυξης που δεν λέει να μας εγκαταλείψει.

Tracklist: Pulp – Sorted For E's and Wizz

Big Star – Thirteen

The Smiths – Half a Person

Belle and Sebastian – Another Sunny Day